Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1496 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 16 februarie 1954

Să cucerim normele G. M. A. la schi și patinaj

Iarna aceasta spre deosebire de cele din anii trecuți, ne oferă mari posibilități pentru practicarea sporturilor specifice acestui anotimp. Ea oferă acum condiții ca un număr mare de tineri din întreaga țară să practice schiul și patinajul, sporturi care în țara noastră au luat o mare dezvoltare în ultimii ani.

Să te avînți pe pîrtia de schi și să respiri aerul tare și înțepător din iuțeala cu care te duc schiurile, să patinezi o oră, două sau mai multe pe patinoarul colectivului tău sportiv e o mare plăcere. Numai după cîtva timp te simți cu totul altul, mai vioi, mai puternic și mai curajos.

Pentru desfășurarea unei bogate activități sportive în timpul iernii colectivele sportive au luat din vreme măsuri, pregătind condițiile necesare. Astfel, în întreaga țară au fost amenajate sute de pîrtii de schi, iar în multe orașe și sate au fost construite patinoare.

„In orașul nostru — ne scrie tînărul corespondent voluntar Vasile Ilie din Focșani — sînt mulți tineri care au îndrăgit sportul patinelor. Nici nu dăduse primul îngheț cînd patinoarele colectivului sportiv „Spartac" erau deja gata. Acum pe acest patinoar patinează zilnic un număr mare de tineri din diferite colective sportive ale orașului. Aici unii dintre ei își perfecționează măestria sportivă de patinator, iar alții — aspiranți ai complexului GMA și FGMA se antrenează cu sîrguință pentru cucerirea normei de patinaj".

O deosebită atenție au acordat asociațiile și colectivele sportive pregătirii echipamentului sportiv de iarnă, care este mult mai pretențios decît cel de vară. Inițiativa de a construi schiuri și patine cu mijloace locale a luat o mare răspîndire în întreaga țară.

A trecut multă vreme de cînd s-au organizat primele concursuri oficiale și de cînd s-au realizat primele performanțe, iar recordmanii țării la schi și patinaj din anul acesta sînt deja cunoscuți.

Activitatea sportivă în timpul iernii are un rol deosebit de important în dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

O parte din normele complexului GMA. schiul, patinajul, sînt specifice sezonului sportiv de iarnă. Atragerea maselor largi ale tineretului muncitor la cucerirea acestor probe trebuie să fie în această perioadă o preocupare de seamă a colectivelor sportive și a organizațiilor de bază U.T.M.

Numărul celor care vor cuceri insigna GMA și FGMA în anul 1954 depinde în mare măsură de trecerea normelor de iarnă — schiul și patinajul. In multe orașe și sate au fost obținute în această direcție succese importante. Pregătind din vreme condițiile necesare — pîrtii de schi, echipamentul trebuincios, tehnicienii respectivi, comitetul orășenesc C.F.S. Rîmnicu Vîlcea a obținut rezultate bune. După căderea zăpezii au avut loc aici primele concursuri pentru trecerea normei de schi, la care au participat aproape 1.000 tineri. Majoritatea dintre aceștia au și reușit să cucerească norma realizînd un timp destul de bun. Un rol însemnat l-a avut aici cursul de inițiere la schi. Pe lîngă faptul că aici sute de membri ai colectivelor sportive au învățat practicarea schiului, un număr mare de tineri s-au pregătit temeinic în vederea cuceririi cu succes a normei G.M.A.

Succese importante s-au obținut și într-o serie de alte raioane ca Timișoara, Caransebeș, Cluj, etc. In raionul Cluj, de pildă, datorită muncii intense desfășurate de către colectivele sportive și organizațiile de bază U.T.M., și-au trecut norma peste 1000 tineri.

A crescut simțitor preocuparea colectivelor sportive și a organizațiilor de bază UTM de la sate pentru antrenarea tinerilor la cucerirea probelor de iarnă ale complexului GMA. In raionul Șimleul Silvaniei, din cei aproape 400 de tineri care au trecut norma de schi, majoritatea sînt dela sate.

In unele locuri însă, comitetele raionale și orășenești UTM și CFS, colectivele sportive și comitetele organizațiilor de bază UTM nu se preocupă de atragerea tineretului la trecerea normelor de schi și patinaj. Așa se explică faptul că în regiunile Bacău, Stalin, Craiova, Arad, Hunedoara, numărul celor care au trecut pînă acum norma de schi este foarte mic.

Slab se preocupă unele colective sportive și organizații de bază UTM de pregătirea condițiilor tehnico-materiale necesare pentru trecerea normelor de iarnă. In întreg raionul Bujor, regiunea Galați, nu există pînă acum nici o pîrtie de schi.

Dacă numărul celor care au trecut norma de schi este încă mic, apoi norma de patinaj a fost cucerită de un număr extrem de redus de tineri.

Cu toate că în Capitală există suficiente patinoare și patine, cît și organizatori de concursuri, pînă acum doar cîteva sute de tineri și-au trecut norma de patinaj. Inițiativa tinerilor dela uzinele „Matyas Racosi" — de a-și construi singuri patine și a amenaja patinoarul nu a fost extinsă și la alte colective sportive care aveau reale posibilități.

Timpul rămas trebuie folosit din plin pentru antrenarea unui număr cît mai mare de tineri și tinere la cucerirea normelor de schi și patinaj.

Trebuiesc folosite din plin adunările de grupă U.T.M., gazetele de perete, stațiile de radioamplificare, pentru lămurirea și atragerea tinerilor la trecerea normelor de iarnă ale complexului GMA.

Numărul fetelor care schiază este încă redus. Deaceea colectivele sportive și organizațiile de bază UTM trebuiesc să acorde o deosebită atenție atragerii fetelor la practicare schiului. Metoda cea mai convingătoare pentru atragerea tinerilor la trecerea normelor de iarnă o constituie exemplul personal al activiștilor utemiști. Deaceea activiștii utemiști sînt datori să învețe să schieze și să-și treacă norma GMA la schi.

In unele locuri, deși există reale posibilități pentru trecerea normelor de iarnă, datorită slabei munci dusă de către colectivele sportive și organizațiile U.T.M. mulți tineri înlocuiesc normele de iarnă. Aceasta este o soluție comodă. Comitetele raionale U. T. M. și C. F. S. trebuie să combată cu toată hotărîrea această practică dăunătoare și să îndemne tineretul la practicarea schiului, dezvoltîndu-i dragostea pentru acest sport plăcut și folositor. Sprijinul pe care l-au dat sute de tineri schiori în timpul viscolului aprovizionînd populația este un exemplu grăitor al folosului și însemnătății sporturilor de iarnă.

Colectivele sportive și organizațiile de bază UTM trebuie să se preocupe cu mai multă grijă de asigurarea condițiilor tehnico-materiale: schiuri, patine, pîrtii de schi și patinoare, care sînt necesare pentru trecerea normelor de iarnă.

Ele trebuie să se preocupe atent de justa folosire a materialelor sportive, programînd astfel pe tineri la antrenamente încît fiecare tînăr membru al colectivului sportiv să se poată folosi de schiuri, patine, etc.

Deosebită atenție trebuie dată îndrumării tehnice a tinerilor schiori începători. Prin cursuri de inițiere, conferințe, convorbiri cu antrenorii, cu schiorii fruntași sau maeștri ai sportului, tinerii trebuie să capete cunoștințele elementare necesare pentru trecerea normei GMA.

La centrele de antrenament trebuie să fie în permanență antrenori pricepuți, care să conducă cu grijă antrenamentul.

Organizarea temeinică a cît mai multe concursuri pentru trecerea normelor de iarnă G.M.A. trebuie să constituie în această perioadă o preocupare de seamă a colectivelor sportive și organizațiilor de bază U.T.M.

Este necesară activizarea și întărirea comisiilor de pregătire și examinare G.M.A. care să coordoneze pe pîrtii și patinoare concursurile de trecerea normelor.

Desfășurînd cu grijă munca în această direcție vom reuși ca în timpul rămas favorabil practicării acestor sporturi să antrenăm un număr mare de tineri la cucerirea normelor de iarnă ale complexului FGMA și GMA, mărind astfel numărul purtătorilor de insignă.

Un an dela semnarea acordului de colaborare culturală între R. P. R. și R. P. Albania

La 14 februarie s-a împlinit un an de la semnarea la Tirana, a acordului de colaborare culturală între R.P.R. și R.P. Albania. Acest acord prevede lărgirea relațiilor culturale între cele două țări, o cît mai bună cunoaștere reciprocă în domeniul culturii, artei, științei, în scopul întăririi prieteniei și colaborării celor două popoare, luptătoare active pentru pace și progres.

Pe linia acestui acord, au avut loc o serie de manifestări culturale atît în țara noastră cît și în R.P. Albania.

La 14 iulie 1953, Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a organizat în București o gală a filmului albanez, în cadrul căreia au fost prezentate filme ilustrînd viața nouă a poporului albanez eliberat și înfăptuirile sale din ultimul timp.

La 26 august 1953 a fost comemorat în presa noastră și la radio marele scriitor albanez Miloch Gjorgj Nikolla. Cu prilejul zilei de 29 noembrie, aniversarea eliberării Albaniei, a rulat în Capitală filmul „Albania nouă", iar între 5 și 11 ianuarie 1954 cu prilejul celei de a 8-a aniversări a proclamării Republicii Populare Albania pe lîngă articolele apărute în presă, posturile noastre de radio au transmis „Săptămîna Muzicii Albaneze".

In Albania, a fost deschisă la 23 aprilie 1953, la Casa de Cultură „Ali Kelmendi" din Tirana, expoziția „R.P.R. construiește socialismul și apără pacea".

Cu prilejul comemorării a 100 de ani de la moartea lui Nicolae Bălcescu, Comitetul Albanez pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a organizat la Tirana o conferință despre viața și opera lui N. Bălcescu, la care au participat numeroși oameni ai muncii.

Toate aceste manifestări care au avut loc în cele două țări în anul ce s-a scurs de la încheierea acordului cultural, au contribuit la mai buna cunoaștere a culturii celor două popoare în rîndul maselor largi și al oamenilor științei și culturii din R.P.R. și R. P. Albania, la întărirea tradiționalelor legături de prietenie dintre cele două țări.

(Agerpres).

De pe cuprinsul patriei noastre

Tinerii și-au făcut datoria

In urmă cu cîteva zile pe b-dul „6 Martie" domneau troiene înalte de zăpadă. Tramvaiele și mașinile circulau cu greu. Astăzi locul e neted. Mașinile și tramvaiele circulă nestingherite. Pietonii simt sub picioare pavajul, merg în voie. Viața a reintrat în normal. Cum s-a putut produce această schimbare rapidă? Răspunsul e simplu. N-a existat uzină, fabrică sau instituție în care oamenii muncii să nu răspundă cu însuflețire la „Apelul Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei".

La această acțiune au contribuit cu un deosebit elan, tinerii muncitori din fabricile și uzinele Bucureștiului, ca și funcționarii din instituțiile și serviciile publice. Utemiștii și tinerii dela uzinele „Mao Țze-dun" s-au evidențiat în mod deosebit. Constituiți într-o brigadă în frunte cu secretarul organizației de bază U.T.M. tov. Cojocaru Sebastian, împărțiți pe echipe și sectoare, ei au curățat de zăpadă trotuarele și partea carosabilă a b-dului „6 Martie". Cînd aici lucrul s-a terminat, ei au trecut pe un alt sector, podul Hașdău. Au muncit ore în șir, fără ca oboseala sau frigul să-i facă pe tineri să părăsească traseul înainte de terminarea lucrului. Pentru felul în care au muncit tinerii Ivan Nicolae, Pavel Anghel, Tiriga Vasile, Ioniță Nicolae, P. Ion s-au bucurat de aprecierea tovarășilor lor.

Misiunea a fost îndeplinită

Din cauza viscolului, sanatoriul T.B.C. de la Corbii Ciungi, regiunea București a fost un timp izolat.

La cererea Ministerului Sănătății, zilele trecute a decolat de pe aeroportul Băneasa un avion bimotor de transport, condus de comandantul de aeronavă [illegible] cu misiunea de a aproviziona sanatoriul. In avion au luat loc, în afară de membrii echipajului, doi medici care au sprijinit această acțiune. Deasupra sanatoriului, din avion au fost lansați mai multe saci conținînd însemnate cantități de alimente și medicamente.

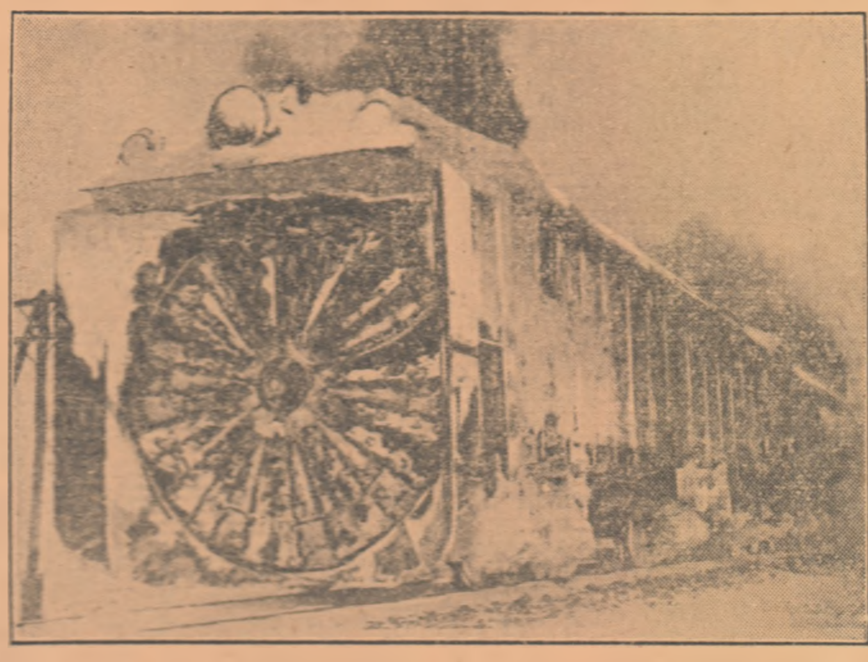
(Agerpres).

Prețuirea muncii artistice

IAȘI (dela corespondentul nostru Bacu Constantin).

Sîmbătă seara, a avut loc în Sala Teatrului Național festivitatea conferirii de titluri, ordine și medalii, unor artiști ai Teatrului Național și ai Teatrului Evreesc de Stat, cît și unor actori, mașiniști, croitori, etc. de la aceste teatre.

Titlul de „Artist Emerit al R.P.R." a fost conferit tovarășilor Margareta Baciu Gheorghiu și Popovici Gheorghe, artiști ai Teatrului Național din Iași. Printre cei distinși cu „Medalia Muncii" se află și [illegible] Petre Gheorghiu dela Teatrul Național, Noiman Avram dela Teatrul Evreesc de Stat; Ciniu Constantin, șef-croitor al Teatrului Național, Gheorghe Isac, custode la Teatrul Național și alții. In cuvîntul său, tovarășa Baciu Margareta Gheorghiu, „Artista Emerită a R.P.R.", a exprimat sentimentul de adîncă și unanimă bucurie a artiștilor dela cele două teatre, care se străduesc să prezinte publicului din Iași spectacole la un nivel tot mai înalt. A mai luat cuvîntul tovarășul Brecman Solomon, artist al Teatrului Evreesc de Stat. Un grup de stahanoviști din oraș au dăruit buchete de flori artiștilor distinși cu ordine și medalii.

Cu multă dîrzenie au luptat oamenii muncii din orașele și satele patriei pentru înlăturarea urmărilor viscolului, dezăpezind casele, drumurile și liniile de cale ferată.

In clipele de muncă încordată, ei au simțit alături mîna frățească a oamenilor sovietici, care au venit să ne ajute. Iată în fotografie, unul din plugurile de zăpadă sovietice, sosite în țară, lucrînd la desfundarea liniei ferate București-Constanța.

In zilele de iarnă

BACĂU (dela corespondentul nostru R. Dumitrescu).

Dis de dimineață, utemistul Constantin Udrea venise la colectivă. S-a dus împreună cu alți tovarăși la magazie și brigadierul gospodăriei „Secera și Ciocanul" din [illegible], [illegible] Munteanu le-a arătat cum se aleg știuleții de porumb: cei mai frumoși, cu boabe mari și rînduri drepte — pentru sămînță.

— Să desciocălați știuleții de boabele cele mici dela capete și puneți-i grămadă.

Lucrul a început. Udrea alege cu grijă știuleții și-i curăță. Nu e chiar atît de ușoară treaba. Porumbul este înghețat de îți se lipesc mîinile de el. In magazie este frig și vîntul suflă printre [illegible].

„Eh, bine ar fi acum lîngă foc", și-a zis Udrea. „O fi bine, își răspunse tot el, dar cu lucrul ce facem? Ce ne-a spus secretarul organizației de partid la adunarea de alegeri?" „Știți voi tovarăși, cum era pe vremuri iarna. Țăranii stăteau tot timpul pe după cuptor, nu făceau nimic, ascultau povești despre vîrcolaci și primăvara se pomeneau că nu aveau ce semăna. Acum trăim alte timpuri și trebue să folosim în chip util și iarna. Ea nu trebue să întrerupă munca noastră. Pentru ridicarea gospodăriei, pentru belșugul colectiviștilor, trebue să pregătim temeinic campania de primăvară".

Cuvintele secretarului de partid încolțesc ele însuși niște semințe care au dat roade bogate. Utemiștii și tinerii muncesc cu însuflețire pentru întărirea gospodăriei, pentru pregătirea însămînțărilor. In primul rînd a fost problema troenelor. Utemiștii au dezăpezit gospodăria colectivă și grajdurile, coteții de porci și păsări, stogurile de nutreț și au salvat animalele ce erau amenințate să piară de frig și de foame. Scroafele au început să fete și acum în jurul lor se zbenguie 49 de purceluși grăsuți.

O altă acțiune la care și-au dat concursul din plin tinerii — dintre care s-a evidențiat utemistul Dumitru Andrieș — a fost pregătirea uneltelor. S-au revizuit și reparat 5 pluguri și 6 boroane, au fost trimise deasemeni la laborator probe de semințe de ovăz, orz, porumb, ridichi, salată, ardei, pentru a li se încerca puterea de germinație: rezultatele trebue să sosească în curînd. Utemiștii Gheorghe Gabor, Nicolae Butacu și alții lucrează la grajd, îngrijesc bine vițele pentru a le spori puterea de muncă în campania care se apropie. Utemistul Gheorghe Vais transportă gunoi de grajd pentru grădina de legume. După terminarea lucrului începe învățătura. Mulți tineri și utemiști printre care se evidențiază Constantin Varciu, Gheorghe Gabor și Maria Gabor învață la cursul agrozootehnic. Ei capătă aici multe cunoștințe noi, pe care le vor aplica în campania de primăvară. Fiecare utemist și tînăr are cîte o sarcină. Toți muncesc cu entuziasm, în ciuda viscolului și a gerului, însuflețiți de exemplul tovarășilor lor. Udrea Gheorghe lucrează din ce în ce mai repede. Mîinile nu îi mai sînt țepene. Dintr-o ochire alege știuleții, îi curăță și îi pune în grămezi. Pînă seara s-a adunat un munte de știuleți cît toate zilele. Tîrziu a venit și brigadierul. A socotit și a spus lui Udrea: Azi ai făcut o normă și un sfert. Precum se vede au dreptate cei bătrîni să spună: parcă n-ar fi iarnă.

Vagonul-școală

In scopul ridicării nivelului profesional al muncitorilor și tehnicienilor ceferiști, Direcția Regională C.F.R. Cluj a înființat un vagon-școală pentru instruirea personalului din cadrul reviziilor de vagoane.

Vagonul-școală, dotat cu toate instalațiile necesare pentru dobîndirea de cunoștințe practice și teoretice, cum ar fi de pildă instalații de frîne automate de diferite sisteme, aparate de încălzire a vagoanelor, aparate și instalații electrice pentru vagoane, piese de vagoane de toate tipurile, diferite scule, unelte, etc. a dat rezultate foarte bune.

Pentru a utiliza toate posibilitățile din cursul deplasării, personalul vagonului-școală a introdus paralel cu instruirea personalului de revizie și instruirea personalului de locomotivă de la depouri. Acest lucru a fost necesar deoarece în unele cazuri verificarea frînelor și a altor aparate revine personalului de locomotive. Astfel de instructaje se fac și pentru personalul tehnic din atelierele de reparație a vagoanelor și locomotivelor.

Un mare spital veterinar la Orăștie

In orașul Orăștie se construiește un mare spital veterinar care va asigura asistența sanitar-veterinară și va da primul ajutor sau va spitaliza animalele bolnave ale crescătorilor de vite.

Construcția a fost începută în luna noembrie a anului trecut. Pînă acum a fost terminată complect construcția celor trei clădiri ce vor deservi secțiile spitalului, iar în scurtă vreme vor începe lucrările de finisare și amenajare a interiorului.

Pentru o cît mai bună îngrijire a animalelor bolnave, spitalul veterinar din Orăștie va fi amenajat cu secții de chirurgie, boli interne și parazitare, maternitate, laboratoare de analiză, sală de sterilizare și farmacie. De asemeni, vor fi amenajate două grajduri chirurgicale, un grajd de izolare și o sală de consultație.

Noua construcție care va fi terminată la sfîrșitul lunii martie a acestui an va fi dotată cu aparatura și utilajul medical necesar, precum și cu produsele farmaceutice necesare asigurării asistenței veterinare. (Agerpres).

Un nou cinematograf la Turda

La începutul acestei luni a fost inaugurat un nou cinematograf în orașul Turda.

Noul cinematograf, este cunoscut sub numele de cinematograful „Pacea". El are o sală de spectacole cu 350 locuri, un hol și bufet. Cinematograful „Pacea" a fost înzestrat cu două aparate moderne de proiecție, „Tehnocin", produse ale industriei noastre.

Semnalele

Dimineață. Bine dispus, pilotul Lupu Marius se pregătea să plece, cînd deodată, jos lîngă ușă, zări un plic alb. Inima i se umplu de bucurie. Nu era nevoie să mai citească adresa expeditorului. Cunoștea bine scrisul logodnicii, scrisul Sorinei.

„Il citesc la unitate" — și-a zis — și porni grăbit să străbată distanța dela locuință pînă la stația de tramvai.

★

Pela orele 10, înainte de masă, ploaia se întețí. Stropi mari de apă izbeau în geamurile sălii de instrucție, iar vîntul de toamnă dezbrăca fără milă copacii de frunzele umede și ruginite.

In sala de instrucție, cu căștile la urechi, piloții recepționau cu atenție semnalele „Morse", transmise de către instructorul pilot Tudorache, dela masa de comandă.

Din cînd în cînd, căpitanul Tudorache numea pe cîte unul sau doi piloți să citească ce au recepționat în timp ce ceilalți urmăreau pe caiete.

— Citește dumneata tovarășe Eugen.

— Z A 8 7 E, 2 8 G F O, 3 8 9 L 7, B X Z A M,

— Mulțumesc. Ai o singură greșală. In grupa treia, în locul cifrei „9" trebuia să fie litera „J". Incolo, e bine. Ocupă loc.

— Mai departe să citească tovarășul Lupu Marius.

— N-am recepționat nimic, raportă tînărul pilot, plecîndu-și capul.

— Dece tovarășe locotenent?

Locotenentul Marius nu răspunse.

— Răspunde, dece n-ai putut recepționa?...

— Pentrucă... am citit o scrisoare.

— „Ai citit o scrisoare! spuse gînditor căpitanul după care adăugă hotărît: „La ora 16 te prezinți la mine. Ocupă loc.

In liniștea sălii de instrucție, semnalele „Morse" au început să se audă din nou. Aplecați deasupra caietelor, piloții recepționau atenți, în timp ce picuri mari de ploaie izbeau cu furie în geamuri.

★

Pe coridor, la cîțiva pași de ușa biroului unde lucra căpitanul Tudorache, locotenentul Lupu Marius își consulta ceasul, fumîndu-și țigara.

„E timpul" — își zise locotenentul și bătu la ușă.

— Intră... se auzi din încăpere vocea cunoscută a căpitanului.

— Tovarășe căpitan, m-am prezentat la ordinul dumneavoastră, raportă locotenentul.

— Ocupă loc, tovarășe locotenent.

Un timp, locotenentul și căpitanul se priviră în tăcere.

— Tovarășe locotenent — începu căpitanul — te-am chemat la mine pentru a sta puțin de vorbă. Ești un ofițer care ți-ai dus întotdeauna la îndeplinire sarcinile trasate, atît pe linie de comandă, cît și pe linie politică. La pregătirile la sală ți-ai însușit bine toate disciplinele, în afară de recepționarea semnalelor „Morse". Aș vrea să știu, tovarășe locotenent, care sunt cauzele de nu te împaci cu această disciplină?

— Sunt mai multe tovarășe căpitan...

— Să le aud. Care sunt? — îl întrerupse căpitanul.

— Una ar fi timpul, care de trei zile nu ne lasă să zburăm. A doua spuse după un moment de ezitare locotenentul Lupu privind la scrumiera pe care își plimba degetul, este aceea că în timp ce dumneavoastră ați transmis, eu citeam o scrisoare dela logodnică. Și în general, drept să vă spun, nu pot înțelege dece trebue să știe un pilot, telegrafie, atît timp cît are telegrafist la bord. Eu consider aceasta ca fiind o pregătire în plus și nu văd la ce mi-ar putea folosi.

Căpitanul Tudorache luă o țigară din port-țigaret pe al cărui capac era apretat semnul de armă; după ce îl servi și pe locotenentul Marius îi spuse:

— Faptul că nu putem zbura din cauza timpului nu trebue să ne indispună. Peste puțin timp, cînd vom ajunge cu pregătirea pînă acolo, atunci vom zbura și pe timp de ploaie. E indiscutabil faptul că ai săvîrșit o abatere citind scrisoarea în timpul orei, dar eu consider că ai făcut acest lucru în primul rînd datorită faptului că subapreciezi această pregătire. Este adevărat?

— Adevărat, tovarășe căpitan, recunoscu locotenentul.

— Tovarășe locotenent, continuă căpitanul. Telegrafia face parte din pregătirea noastră. Ține minte ce îți spun. Un pilot nepregătit este pe jumătate mort. Află că acum doi ani, telegrafia care am învățat-o dela un bătrîn plutonier m-a salvat dela o catastrofă.

— Cum, tovarășe căpitan?!... întrebă mirat tînărul pilot.

— Ascultă. Iți voi povesti.

„Asta s-a întîmplat pe la mijlocul lunii noembrie. Sunt doi ani de atunci. Eram locotenent ca și dumneata. Am primit misiunea să fac un zbor de recunoaștere de lungă durată, iar la orele 17,30 să aterizez pe un alt aerodrom.

La plecare mi s-a spus că pe acel aerodrom se află o unitate mică de deservire și mi s-a fixat și timpul cît trebuia să stau în aer.

Eram singur la bord. Tot ceeace observam, raportam prin radio.

Totul a decurs normal pînă cînd am ajuns deasupra aerodromului. Am executat turul de pistă reglementar străduindu-mă să observ teul, pentru a afla direcția vîntului. Știind direcția vîntului, am luat priza de aterizare și foarte atent, reducînd turația motorului, mă pregăteam să pun roțile pe pămînt.

Deodată, o rachetă roșie spintecă aerul, ordonîndu-mi „Aterizarea interzisă!" imediat mării turația motorului, luînd înălțime. Calm, am executat încă un tur de pistă, constatînd cu uimire că teul care abia se mai zărea, era în aceeași poziție. După ce m-am convins că becurile verzi sunt aprinse, am pornit din nou pe panta de aterizare.

Mai aveam puțin pînă să ating pămîntul, cînd aproape lîngă carlingă, o rachetă roșie se ridică pe bolta semiobscură a cerului.

Fiorii pe care îi cunoaștem cu toții miau furnicat trupul din cap pînă în picioare. Am accelerat motorul, trăgînd puternic de manșa care parcă luase foc în palmă.

Incepui al treilea tur de pistă. Mă gîndeam cu groază la rezervoarele aproape goale și la motorul care din clipă în clipă putea să se oprească. Imi amintii de aparatul de radio. Am pus în funcțiune emițătorul, cerând „aterizare liberă". Nimeni nu mi-a răspuns. Inciudat, am închis aparatul de radio, hotărîndu-mă să aterizez. Gîndul că voi rămîne fără benzină mă tortura.

Am pus din nou avionul în pantă, cînd deodată de pe locul unde văzusem teul, începură să apară niște semnale luminoase.

Privindu-le cu atenție, mi-am dat seama că sînt semnalele „Morse". Am înscris avionul în viraj și spiralînd continuu, din semnalele luminoase, unele scurte, altele lungi, am format trei cuvinte, care mi-au redat calmul.

...Inchis... trenul ... aterizare... închis... trenul... aterizare...*)

★

Știind dece nu mă lăsau să aterizez, am dat comanda de excamotare a trenului repetînd-o de vreo cinci ori. Dînd ultima comandă de deschidere a trenului, am pus din nou avionul în pantă, așteptînd să apară din nou racheta care să-mi interzică aterizarea. Insă acest lucru nu s'a mai întîmplat. Avionul a atins pămîntul și s-a oprit la 50 metri în fața teului. Odată cu el s-a oprit și motorul, deoarece se terminase benzina.

Coborînd din carlingă, mi-am dat seama în ce situație grea am fost.

Am mulțumit în gînd bătrînului plutonier care mă învățase telegrafia și am strîns mîna sergentului Demeter Alexandru, cerîndu-i să schimbăm lanternele, încheie căpitanul Tudorache.

— Acum înțelegi, tovarășe locotenent, dece telegrafia face parte din pregătirea piloților?... l-a întrebat căpitanul.

— Inteleg, tovarășe căpitan...

Cînd locotenentul Marius părăsi biroul, căpitanul Tudorache privi în urma lui, după care, lipindu-și fața de geam, se străduia să vadă în întunecimea nopții, unde ploaia continua să cadă în picuri mărunți și reci, în timp ce vîntul continua să despoaie copacii de frunze.

*) roțile avionului nu se desprindeau de fuselaj.

Corespondent
PETRE NOVACONI

16 Februarie 1933, o pagină glorioasă din istoria clasei noastre muncitoare

Acum 21 de ani, sunetul sirenei atelierelor Grivița vestea una din luptele muncitorești care au înscris o pagină de glorie în istoria luptei poporului romîn pentru libertate, progres social, independență națională și pace.

Luptele ceferiștilor și petroliștilor, conduse de Partidul Comunist din Romînia au constituit una din manifestările revoluționare cele mai combative, mai hotărîte și eroice din lanțul marilor acțiuni revoluționare ale proletariatului internațional, desfășurate în perioada crizei economice mondiale din 1929—1933. Partidul Comunist din Romînia — ținut în adîncă ilegalitate de către guvernele burghezo-moșierești — era singura forță politică consecventă care în anii grei ai crizei economice din 1929—1933 chema masele muncitoare din țara noastră la luptă împotriva mizeriei și asupririi, împotriva înrobirii țării de către imperialiștii străini, pentru îmbunătățirea situației materiale, pentru libertăți democratice și independență națională. Partidul era organizatorul și conducătorul acțiunilor de masă pentru ieșirea revoluționară din criză, pentru prietenie cu Uniunea Sovietică.

Un eveniment de însemnătate istorică din viața partidului nostru, l-a constituit Congresul al V-lea al P.C.R., care a avut loc în ianuarie 1932. Congresul a înlăturat confuziile ideologice care existau în partid, a stabilit principiile organizatorice, ideologice, strategice și tactice ale partidului în lumina învățăturii marxist-leniniste, a consolidat unitatea rîndurilor sale și l-a înarmat ideologicește în vederea luptelor mărețe care-i stăteau în față.

In această perioadă de creștere puternică a avîntului mișcării muncitorești revoluționare din Romînia, imperialiștii și slugile lor din țara noastră pornesc un adevărat asalt împotriva nivelului de trai al clasei muncitoare, intensificînd și grăbind totodată pregătirile în vederea războiului antisovietic. Incep concedierile în masă, guvernul aplică curbele de sacrificiu prin care scad salariile muncitorilor și funcționarilor, se introduce sistemul amenzilor, întrunirile muncitorești sînt interzise. In fabrici și uzine se instaurează teroarea polițistă. Burghezia și moșierimea vindeau cu toptanul bogățiile și independența țării imperialiștilor străini.

In fața valului de nemulțumire care a cuprins păturile cele mai largi ale poporului, precum și în urma faptului că național-țărăniștii și șefii social-democrați de dreapta se compromiseseră ca agenți ai burgheziei și imperialismului, burghezia din țara noastră a urmat exemplul celei germane, trecînd la întărirea vechilor organizații fasciste și la crearea de noi organizații fasciste diversioniste, pe care să le contrapună mișcării revoluționare muncitorești.

PRIMELE GREVE

Asaltului burgheziei împotriva maselor populare și pregătirii războiului antisovietic, clasa muncitoare îi răspunde prin puternice lupte organizate și conduse de P.C.R.

Trecînd la aplicarea sarcinii trasate de Congresul al V-lea de a combina cu pricepere metodele și formele de luptă ilegale cu cele semilegale și legale, reorganizîndu-și întreaga sa muncă pentru a mobiliza și conduce lupta clasei muncitoare împotriva ofensivei patronale, P.C.R. cheamă masele muncitoare vlăguite și înfometate la luptă pentru pîine, pace și libertate, împotriva fascizării și a transformării Romîniei într-un cap de pod al războiului antisovietic.

Urmînd această linie, partidul a organizat Conferința pe țară a muncitorilor ceferiști, care a discutat pe baza liniei trasate de Congresul al V-lea al P.C.R., sarcinile de luptă care reveneau muncitorilor ceferiști în luptele revoluționare. Conferința pe țară a muncitorilor ceferiști a constituit un moment hotărîtor pentru pregătirea și organizarea luptei ceferiștilor.

Partidul a indicat Comitetului Central de acțiune al ceferiștilor ales la conferință, în fruntea căruia se afla tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, trecerea la greve prin ocuparea atelierelor de către muncitori și a îndrumat comitetele de acțiune de pe lîngă atelierele C.F.R. din țară să folosească noile forme de luptă care reveneau muncitorilor ceferiști.

GAVRIL MIKLOSSY: Grivița, 1933

La 2 februarie 1933, muncitorii dela Grivița C.F.R pornesc greva ocupînd atelierele. La chemarea partidului, muncitorii din întreaga țară se solidarizează cu ceferiștii, declarînd greve scurte sau întruniri de solidaritate.

Aproape în același timp se desfășurau luptele muncitorilor petroliști mobilizați și conduși de partid. Muncitorii dela rafinăriile „Orion", „Romîno-Americană", „Astra Romînă" etc., au intrat și ei în grevă, manifestînd pe străzile din Ploești, Moreni etc., opunîndu-se aplicării politicii imperialiștilor americani, de restrîngere a producției petrolifere, de concedieri și de reduceri de salarii. Timp de 24 de ore, orașul Ploești, pe atunci centrul exploatării nesățioase a muncitorilor petroliști de către trusturile americane și engleze, a fost stăpînit de lupta greviștilor.

In fața dîrzeniei și combativității muncitorilor, guvernul burghezo-moșieresc este nevoit să cedeze, acceptînd o serie de revendicări.

Nu a trecut însă mult timp și guvernul în care se lăfăiau industriașii și moșierii și care asculta de ordinele stăpînilor săi imperialiști, a dovedit din nou adevărata față a „democrației" burgheze. Este declarată starea de asediu, organizațiile muncitorești sînt dizolvate, revendicările cîștigate de muncitori sînt anulate. In noaptea de 14 februarie 1933, o serie de conducători ai muncitorimii, printre care și tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, au fost arestați.

SIRENA CHEAMA LA LUPTA

Muncitorii ceferiști dela Grivița pornesc din nou la luptă, cerînd imediata eliberare a celor arestați, respectarea tuturor revendicărilor cîștigate la 2 februarie, ridicarea stării de asediu, recunoașterea comitetului de fabrică și a sindicatului C.F.R.

La 15 februarie, 7.000 de muncitori ceferiști intră din nou în grevă.

Sirena trasă de utecistul Vasile Roaită, anunța reînceperea grevei.

Cu tărie răsună lozincile lansate de partid: „Jos starea de asediu!", „Cerem eliberarea arestaților!", „Jos cu războiul antisovietic!", „Trăiască Partidul Comunist!", Trăiască frontul unic al muncitorimii!", „Vrem muncă și pîine!". In timp ce muncitorii ceferiști ocupau atelierele și curtea, mii de muncitori se aflau în jurul atelierelor și-i ajutau pe greviști aducîndu-le mîncare și cuvîntul lor de îmbărbătare și solidaritate.

Guvernul burghezo-moșieresc în frunte cu călăul Vaida, cuprins de spaimă, temîndu-se de extinderea grevei în întreaga țară, a trecut la reprimarea grevei, trimițînd trupe și poliție. Muncitorii fraternizau cu soldații — țărani în haine militare — și căutau să-i convingă să nu tragă în frații lor muncitori, pentru apărarea boierilor și asupritorilor. O companie din regimentul 21 infanterie a refuzat să atace mulțimea. Atunci, statul major care conducea represiunea, a schimbat această companie cu o companie de jandarmi cărora li s-a ordonat să tragă.

Represiunea sîngeroasă din dimineața zilei de 16 februarie 1933 a intrat în istorie ca una din cele mai monstruoase crime săvîrșite de coaliția burghezo-moșierească din țara noastră.

Muncitorii au dat dovadă de un măreț eroism revoluționar. Ei înfruntau fără teamă gloanțele mitralierelor și puștilor care sfîrtecau și secerau necruțător trupurile omenești.

Cu sute de morți s-a încheiat represiunea. Alți peste 2.000 de muncitori ceferiști au fost arestați și supuși celor mai bestiale schingiuiri în beciurile siguranței. Pe acoperișul atelierelor Grivița, 25 de ucenici și tineri lucrători care strigau lozinci, au căzut pînă la unul, răpuși de gloanțele călăilor. Cu trupul ciuruit de gloanțe și baionete, utecistul Vasile Roaită a murit eroic la postul lui, strîngînd cu mîna crispată mînerele sirenei care chema la luptă.

In luptele din 1933, Partidul Comunist a avut în Uniunea Tineretului Comunist un ajutor prețios.

Utecistii mobilizau tineretul la acțiunile organizate de partid, formulînd revendicări specifice ale tineretului, duceau o activitate intensă pentru organizarea frontului unic al tineretului, alături de cel al vîrstnicilor, desfășurau o muncă intensă de propagandă și agitație, răspîndeau manifeste, broșuri și afișe. Folosind forme variate de activitate: coruri, spectacole etc., utecistii insuflau tinerilor ura împotriva dușmanului de clasă, îi mobilizau la luptă împotriva organizațiilor fasciste, îi educau în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. Tineretul muncitor a luat parte activă la luptele dela Grivița, dovedind un eroism și curaj demn de tînăra gardă a proletariatului revoluționar.

In lupta sa eroică, proletariatul dela Grivița n-a fost singur. Cu el s-au solidarizat muncitorii petroliști, muncitorii din București, precum și muncitorii din întreaga țară, care prin greve demonstrative se alăturau luptei ceferiștilor dela Grivița, organizată de partid.

In ziua de 16 februarie, 1.000 de muncitori dela rafinăria „Astra Romînă" din Ploești, solidarizîndu-se cu lupta ceferiștilor și în semn de protest împotriva stării de asediu, au ocupat fabrica, ținînd-o sub stăpînire pînă a doua zi dimineața. Cîteva ore după represiunea sîngeroasă împotriva eroicilor luptători ceferiști, muncitoarele dela C.A.M. au declarat o grevă demonstrativă și au organizat o puternică demonstrație pe Calea Victoriei, protestînd împotriva măcelului și cerînd eliberarea celor arestați.

Eroicele lupte ale muncitorimii ceferiste și petroliste din februarie 1933 au scos la iveală forța și combativitatea clasei muncitoare.

Greva dela Grivița s-a transformat într-o puternică mișcare a maselor îndreptată împotriva regimului burghezo-moșieresc și a fascismului, pentru independența națională, împotriva înrobirii țării de către imperialiștii americani, englezi și francezi. Ea a constituit o viguroasă manifestare împotriva fascismului, întîrziind procesul de fascizare a țării. Luptele din februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor au înscris astfel o pagină glorioasă în istoria clasei muncitoare și a poporului nostru.

UN PUTERNIC RASUNET INTERNAȚIONAL

Luptele din februarie 1933 au avut o deosebită însemnătate și din punct de vedere internațional.

Lumea capitalistă se zbătea în ghiarele crizei economice din 1929—1933 care era cea mai dezastruoasă criză cunoscută pînă atunci în istoria capitalismului. Efectele crizei economice din 1929—1933 s-au manifestat cu deosebită intensitate și în țara noastră. Trusturile americane și engleze, obținînd o serie de noi concesiuni dela guvernele burghezo-moșierești trădătoare ale intereselor naționale, dirijau întreaga viață economică și politică a țării: Jugul semicolonial al imperialismului american și englez apăsa greu asupra poporului romîn. Romînia burghezo-moșierească era sortită de imperialiștii străini să devină cap de pod în războiul antisovietic, in curs de pregătire.

Singurul apărător al independenței naționale a țării noastre s-a dovedit a fi Partidul Comunist din Romînia. Partidul demasca și înfiera cu vigoare, politica tîlhărească și războinică a imperialiștilor anglo-franco-americani. Inarmat cu hotărîrile Congresului al V-lea, Partidul punea în centrul atenției sarcina luptei împotriva pregătirii războiului antisovietic, învățînd masele că „apărînd U.R.S.S., ele se apără totodată pe ele însile, apără interesele lor zilnice, interesele lor vitale și istorice".

Luptele din februarie 1933, organizate și conduse de P.C.R., au demonstrat cu vigoare spiritul patriotic și internaționalist al clasei muncitoare din țara noastră, faptul că interesele vitale ale poporului nostru muncitor nu pot fi despărțite de întărirea și apărarea primului stat socialist din lume, a primei „brigăzi de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale — Uniunea Sovietică.

Totodată, luptele din februarie 1933 și procesul care a urmat după represiunea sîngeroasă din 16 februarie, au prilejuit o puternică manifestare a solidarității internaționaliste a muncitorilor din alte țări, cu lupta proletariatului din țara noastră. La Moscova, Leningrad și alte orașe din Uniunea Sovietică, precum și în multe alte țări au avut loc mitinguri de protest împotriva samavolniciilor comise de guvernul burghezo-moșieresc romîn și a arestării conducătorilor luptelor dela Grivița. Muncitorii din toată lumea cereau cu tărie eliberarea arestaților și își exprimau dragostea față de proletariatul revoluționar romîn.

Luptele din ianuarie-februarie au primit o înaltă apreciere din partea mișcării muncitorești internaționale. In raportul ținut la plenara Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste din aprilie 1933 de tov. O. V. Kuusinen se arăta că lupta muncitorilor ceferiști „a grăbit coacerea acțiunilor hotărîte ale altor detașamente proletare, ca a pregătit întreaga mișcare revoluționară prin noi forme și metode de luptă de mase, metode aplicate pentru prima dată în Romînia, inclusiv chiar și elementele unui război civil deschis..."

Eroicele lupte din februarie 1933 au devenit un bun al mișcării muncitorești internaționale, fiind primele lupte prin care proletariatul european a protestat împotriva instaurării dictaturii hitleriste din Germania.

IZVORUL FORȚEI PARTIDULUI: SPRIJINUL MASELOR

Luptele din februarie 1933 au avut ca urmare întărirea influenței și legăturilor partidului cu masele. Partidul s-a întărit prin intrarea în rîndurile sale a elementelor celor mai combative, mai revoluționare, călite în focul luptei.

Situîndu-se în fruntea luptei clasei muncitoare, partidul s-a călăuzit după învățătura marxist-leninistă că lupta împotriva exploatării este de neconceput fără lupta împotriva social-democratismului din sînul mișcării muncitorești și a elementelor oportuniste din propriile rînduri.

Primind un sprijin internaționalist din partea Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste, partidul a reușit să pună capăt luptelor fracționiste fără de principii din 1929—1931 în care un rol conducător a jucat V. Luca. Oportunist înrăit, Vasile Luca a atras sindicatele în lupta fracționistă, abătîndu-le dela sarcinile lor și izolîndu-le de mase. Deasemeni el a sprijinit activ atragerea U.T.C. și Ajutorului Roșu în aceste lupte.

Zdrobind fracțiunile antipartinice, partidul a reușit să refacă unitatea rîndurilor sale, s-a întărit și a putut lua în mîinile sale conducerea marilor lupte în curs de desfășurare.

Partidul era exponentul năzuințelor maselor muncitoare dela orașe și sate spre o viață mai bună, pace și libertate, apărătorul intereselor de fiecare zi ale oamenilor muncii. El învăța pe muncitori cum să se organizeze, demasca trădarea șefilor social-democrați de dreapta, arăta muncitorilor și țăranilor muncitori că lupta lor pentru o viață mai bună nu poate fi despărțită de lupta întregii omeniri muncitoare împotriva fascismului și războiului antisovietic.

Luptele pline de eroism ale muncitorilor ceferiști și petroliști au demonstrat tăria partidului, creșterea autorității lui în ochii maselor. Ele au arătat că numai sub conducerea Partidului Comunist, prin aplicarea consecventă a învățăturii marxist-leniniste și a glorioasei experiențe de luptă a marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, lupta împotriva burgheziei poate fi dusă cu succes.

Luptele muncitorești din februarie 1933 ca și luptele desfășurate în anii următori, au demonstrat că Partidul Comunist, organizatorul luptei muncitorilor împotriva exploatării burghezo-moșierești și înrobirii economice a țării de către imperialiști, este singurul apărător al intereselor maselor populare, singurul luptător pentru o viață mai bună a oamenilor muncii.

TRADIȚIA LUPTELOR ESTE VIE

Au trecut 21 de ani. Sirena care în anii regimului burghezo-moșieresc chema pe eroicii ceferiști la luptă, anunța acum noi victorii pe frontul construirii socialismului în patria noastră, liberă și democrată.

Continuînd tradiția glorioasă a luptelor din februarie 1933, Partidul Comunist din Romînia a fost neîntrerupt în fruntea luptei patriotice pentru pace, libertate și independență națională. După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, partidul a condus cu succes lupta clasei muncitoare pentru zdrobirea puterii politice a claselor exploatatoare și instaurarea regimului de democrație populară.

Ca o expresie vie a păstrării și continuării tradițiilor luptelor eroice din februarie 1933, ceferiștii și petroliștii se află în primele rînduri ale frontului construcției socialiste.

Tinerii muncitori din unitățile feroviare, păstrînd vie amintirea trecutului de luptă revoluționară al utecistilor dela C.F.R., conduși și îndrumați de comuniști, aduc o valoroasă contribuție în lupta pe care oamenii muncii din țara noastră o duc, sub conducerea partidului, pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului. Astăzi, năzuințele revoluționare pentru care au luptat eroic în 1933 ceferiștii și petroliștii, sînt deacum demult îndeplinite. Curbele de sacrificiu, șomajul, scăderea salariilor, ocnele și gloanțele pentru muncitori au dispărut, odată cu stăpînirea burghezo-moșierească, pentru totdeauna din țara noastră. Clasa muncitoare este astăzi clasa conducătoare în stat și în alianță cu țărănimea muncitoare, construiește, sub călăuzirea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn o viață nouă, socialistă.

Eroicul nostru partid, organizatorul și conducătorul luptelor maselor muncitoare pentru eliberarea de sub jugul exploatării și a înrobirii imperialiste, conduce azi lupta oamenilor muncii pentru făurirea unei vieți luminoase, îmbelșugate, scop pentru care partidul și-a închinat și își închină întreaga sa activitate. Masele de oameni ai muncii luptă cu hotărîre pentru a da viață măsurilor concrete luate de partid în vederea obținerii unui belșug de produse și pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai. In înfăptuirea acestor măsuri, oamenii muncii văd realizarea propriilor lor interese, a propriului lor țel, pentru care au luptat și s-au jertfit atîția fii ai poporului nostru.

Aniversarea glorioaselor lupte revoluționare din februarie 1933 constitue pentru întregul nostru popor muncitor și, alături de el, pentru tineretul muncitor din patria noastră un imbold de a munci cu mai mult avînt, pentru a obține noi succese pe linia dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru construirea socialismului.

A. GRUNBERG

...Și acum e ora adăpatului. Vacile au ieșit cu această ocazie și la aer. Sînt mari, sănătoase, îngrijite bine. Gospodăria colectivă din Viile Dejului, regiunea Cluj, are o cireadă minunată cum nu găsești în multe locuri. Aci se aplică cu strictețe regulile înaintate de creștere a animalelor. Utemiștii Pop Carol și Györfi Iosif, îngrijesc cu multă dragoste animalele date în primire.

Noi să așteptăm primăvara, nu ea pe noi

Loviturile de ciocane, duduitul strungurilor și altor mașini, foșnetul apei care țîșnește din furtunele echipei de spălat, totul se îmbină într-un zgomot puternic, care te face să simți dela început, cum intri în centrul mecanic, freamătul muncii creatoare. Strungarii, sudorii, ajustorii, montorii, toți stau aplecați asupra mașinilor și cu mișcări calme, energice, sigure, lucrează la reparatul motoarelor de tractoare.

Muncitorii Centrului Mecanic din Sibiu sînt în a 4-a zi de lucru de cînd au răspuns chemării celor dela centrul mecanic Otopeni. Toți sînt antrenați în întrecerea socialistă. In luptă pentru grăbirea reparațiilor, pentru a asigura succesul campaniei de primăvară. Ei vor să fie fruntași, să facă reparații de bună calitate la cît mai multe motoare și să cîștige steagul roșu, instituit de Consiliul Central al Sindicatelor și de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

— Să dăm S.M.T.-urilor tractoarele reparate la timp. Primăvara nu ne așteaptă. Noi trebue s-o așteptăm, cu motoarele reparate — a spus tînărul strungar utemist Stanciu Ioan, care în luna ianuarie a depășit norma cu 150 la sută. Așa spune și tînărul stahanovist Rahoveanu Nicolae, șeful echipei de ajustaj a liniei de arbori, așa îți va spune și montorul Cjortea Gheorghe sau utemistul Moldoveanu Emil, care depășește norma cu peste 300 la sută.

Toți aplică metoda sovietică Bugacev.

In a patra zi de întrecere a fost deja terminat lucrul la șase motoare KD-35, care aveau nevoie de reparații capitale. Și zilele următoare de muncă pot fi la fel de roditoare. Piese de schimb să existe!

Aici e însă...

O problemă

Ușa atelierului se deschise și înăuntru intră un om pășind agale, măsurat. Fața-i pare îngîndurată. Trece dela o echipă la alta, cercetînd cu atenție munca.

Toți lucrează bine, — își spuse el. Pe toți îi interesează să terminăm la timp reparațiile motoarelor, să cîștigăm întrecerea.

Dar piesele de schimb principale s-au terminat, și altele nu ne-au sosit. Nu mai avem anticamere și nici nu putem găsi ușor.

Ce-i de făcut? — se întrebă el.

Omul acesta e Măireanu Gheorghe, directorul Centrului Mecanic Sibiu.

Lîngă el veni și maistrul de atelier Borcoș Virgil și inginerul Moșoiu, tehnicianul responsabil cu producția.

— Ce facem tovarășe director? Ni s-au terminat anticamerele — spuse maistrul. Ce facem cu planul?

— Ce facem cu S.M.T.-urile? cu campania?... Asta e — murmură directorul.

— De săptămîna trecută trebuiau să ne sosească anticamerele, dar n-au sosit — adaugă inginerul Moșoiu — și nici nu știu cînd o să ne mai sosească. Cele care au fost s-au dat, iar de fabricat, nu se fabrică ușor.

După o tăcere îndelungată, în care fiecare așteptă să înceapă altul discuția, directorul spuse:

— Ce părere aveți, tovarăși, dacă am încerca să fabricăm în atelierele noastre anticamere?

Inginerul și maistrul se priviră încurcați.

— Să încercăm. N-ar strica — continuă directorul.

— Dar vedeți — spuse cu jumătate de gură maistrul — anticamera este o piesă pretențioasă, care se fabrică numai în uzine speciale și nu știu dacă o să reușim...

— Păi dacă era ușor de fabricat, adaugă inginerul, fii sigur că nu duceau centrele mecanice lipsă el.

— Eu propun să vă ocupați special amîndoi de lucrul acesta — încheie directorul.

După rezolvarea problemei

La centrul mecanic Sibiu s-a rezolvat și problema fabricării anticamerelor din resurse proprii.

— Cele 35 motoare pe care le vedeți aliniate în mijlocul atelierului — îmi spuse directorul voios — vor fi gata în 2—3 zile. Acum avem anticamere. Le fabricăm chiar noi.

Pentru ianuarie, centrul mecanic Sibiu a avut în plan să repare 23 motoare. S-au reparat însă 24 motoare complect, plus cele 35 cărora le lipseau anticamere.

Reparînd toate aceste motoare, centrul mecanic Sibiu a realizat o depășire de plan de 150 la sută pe luna ianuarie.

Mergeam prin ateliere cu directorul centrului mecanic și discutam despre aceste probleme. Privind lucrătorii, majoritatea tineri, care lucrau încordați la diferite piese, el mi-a spus:

— Uite-te numai cum le merg mîinile...

Mi l-a arătat pe strungarul utemist Șonea Ion, care în ianuarie a depășit norma cu 250 la sută. M-am uitat la Șonea, un băiat nu prea înalt dar bine legat, care urmărea cum cuțitul strungului mușca dintr-o bucată de oțel.

Da, tinerii de aici muncesc cu adevărat elan tineresc.

Și acest tineret, această forță din centrul mecanic Sibiu, ar face mai mult, dacă biroul organizației de bază U.T.M., în frunte cu secretarul Cîmpeanu Traian, ar mobiliza mai mult tineretul în acțiunea pornită pentru inovații și în schimbul de experiență pentru aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate.

Căci acum biroul n-o face cum trebue și e nevoie s-o facă bine.

C. CHERCIU

Piesa „Avarul" pe scena Teatrului Armatei

Duminică seara, pe scena Teatrului Armatei din Bd. General Magheru a avut loc premiera piesei „Avarul" de Molière.

In interpretare, artiștii teatrului au căutat să redea bogatul conținut social al piesei „Avarul", să exprime cu măiestrie ascuțita satiră a marelui dramaturg clasic francez. In traducere nouă, realizată de C. Ramadan, Mariana Georgescu și Gh. Jora, piesa „Avarul" s-a jucat în următoarea distribuție: C. Ramadan, laureat al Premiului de Stat, G. Carabin, Geta Cibotari, C. Brezeanu, Maria Gheorghiu-Sănduță, Florin Scărlătescu, A. Ferrat și alții. Regia piesei este semnată de Gh. Jora, iar decorurile și costumele de Ofelia Popescu și Paula Brîncoveanu.

Datorită valoroasei interpretări, piesa „Avarul" a marelui dramaturg francez s-a bucurat în rîndurile spectatorilor din Capitală de un deosebit succes.

Săptămîna aceasta, la Teatrul Armatei vor avea loc spectacole cu piesa „Avarul" în zilele de marți, miercuri și vineri.

(Agerpres)

Inaugurarea Camerei deputatului

Sîmbătă după amiază s-a inaugurat într-un cadru festiv Camera deputatului a Sfatului Popular al Capitalei.

Ședința inaugurală, la care au luat parte numeroși deputați ai circumscripțiilor orășenești, a fost deschisă de tov. Gh. Vidrașcu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, care a arătat că scopul Camerei deputatului va fi de a întări colaborarea între deputați și masele largi ale oamenilor muncii, de a contribui la îmbunătățirea muncii deputaților și a comisiilor permanente. Aci se vor ține consfătuiri, schimburi de experiență, consultații, ședințe de analiză a muncii, ședințe de referate etc. Camera deputatului este înzestrată cu sală de studiu și bibliotecă conținînd material documentar asupra problemelor conducerii treburilor obștești și de stat. Camera deputatului va avea menirea de a contribui la ridicarea nivelului cunoștințelor economice și cultural-politice ale deputaților, de a-i înarma cu cunoașterea bogatei experiențe a sovietelor locale.

Adunarea s-a încheiat printr-un program artistic executat de Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei. (Agerpres).

Informații

In cadrul schimburilor culturale dintre R.P.R. și R. D. Germană, va avea loc între 19 și 25 februarie, la cinematograful „Patria" din Capitală, Săptămîna filmului din R.D. Germană.

Programul va cuprinde: în ziua de 19 februarie filmul „Mica și marea fericire", 20 februarie „Invingătorii", 21 februarie „Neastîmpărații", 22 februarie „Supusul", 23 februarie „Destinul unor femei", 24 februarie „Satul condamnat" și 25 februarie „Povestea micului cocoșat".

Spectacolele vor avea loc la orele 17 și 20.

★

Duminică noaptea, membrii delegațiilor sindicatele din Iran, Liban, Iordania și Kuweit care la invitația Consiliului Central al Sindicatelor au vizitat țara noastră au părăsit Capitala.

In Gara de Nord, oaspeții au fost salutați la plecare de membri ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. și de numeroși activiști sindicali. (Agerpres)

Noutăți sportive

● Campionatele republicane de bob de 4 persoane au continuat duminică pe pîrtia de la Poiana Stalin. Un rezultat excepțional a obținut echipajul asociației Voința, alcătuit din Tita Rădulescu, Costamagnu, Murgu și St. Gheorghiu, care a stabilit pe 1650 m. un timp record de 1'20"20. Performanța lor întrece cel mai bun timp din lume care este de 1'19"40, obținut însă pe o pîrtie de 1500 m.

● La 17 februarie, în sala Dinamo din Capitală se va desfășura întîlnirea internațională prietenească de tenis de masă dintre echipele selecționate de băieți și fete ale R.P.R. și R.D. Germane. In zilele de 18 și 19 februarie, în aceiași sală va avea loc un turneu individual la care vor participa cei mai buni jucători și jucătoare din ambele țări. Lotul echipei R.P.R. pentru aceste concursuri este alcătuit din Angelica Rozeanu, Toma Reiter, Ella Zeller, P. Pesch, Mircea Popescu, M. Gantner și Geta Strugaru.

● La 14 februarie a avut loc pe stadionul Dinamo din Moscova cea de a doua întîlnire dintre echipele selecționate de hochei pe ghiață ale U.R.S.S. și R. Cehoslovace, la care au luat parte aproape 50.000 de amatori de sport din Moscova. După cum se știe, primul meci disputat cu două zile înainte s-a terminat cu victoria sportivilor cehoslovaci cu scorul de 5—3. Oaspeții au arătat o înaltă măestrie în timp ce echipa U.R.S.S. a jucat sub posibilitățile sale. Hocheiștii sovietici și-au luat revanșa, obținînd victoria cu scorul de 2—0 (0—0; 2—0; 0—0).

● Partida de șah prin telegraf dintre marele maestru sovietic Igor Bondarevski și campionul Canadei, maestrul Frank Anderson, organizată din inițiativa federației canadiene de șah a luat sfîrșit. Victoria a revenit șahistului sovietic.

● Pe stadionul Bislet din capitala Norvegiei a început la 13 februarie întîlnirea internațională prietenească de patinaj viteză dintre echipele selecționate ale Uniunii Sovietice și Norvegiei.

In proba de 500 m. primul loc a fost cucerit de patinatorul sovietic Iurii Sergheev, care a realizat timpul de 42"9/10. Pe locurile următoare s-au clasat Evghenii Grișin (U.R.S.S.) — 44"1/10, Hroar Eljvenes (Norvegia) — 44"4/10.

In proba de 5000 m locurile 1 și 2 au fost împărțite de Oleg Gonciarenko (U.R.S.S.) și Hjalmar Andersen (Norvegia), ambii în timpul de 8'22"8/10. Pe locul trei s-a clasat Boris Silkov cu rezultatul de 8'26"7/10.

In proba de 1500 m. cel mai bun rezultat a fost obținut de campionul mondial Boris Silkov — 2'14"8/10. Pe locul doi s-a clasat Oleg Goncearenko — 2'20"4/10 iar pe locurile trei și patru Dmitri Sakunenko și Iurii Kislov cu timpul de 2'21"4/10.

Ultima probă a concursului, cursa de 10.000 m a fost cîștigată detașat de patinatorii sovietici, care au cucerit primul loc în cinci perechi. Cel mai bun rezultat pe această distanță a fost obținut de Oleg Gonciarenko — 17'21"2/10.

In cadrul întîlnirii prietenești dintre echipele de patinaj ale U.R.S.S. și Norvegiei, sportivii sovietici au demonstrat din nou o înaltă măestrie și au obținut o victorie strălucită însumînd 1377,692 puncte. Echipa norvegiană a realizat 1396,461 puncte.

Campionatele mondiale de schi

STOCKHOLM 15 (Agerpres). — In localitatea Falun din Suedia au început la 14 februarie campionatele mondiale de schi. La această mare competiție participă peste 250 de schiori reprezentînd 24 de țări printre care U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R.P.R., R. D. Germană, Finlanda, Norvegia, Franța, S.U.A., Elveția, Italia, Japonia, Suedia și altele.

Prima probă desfășurată a fost cea de fond pe distanța de 30 km. Timpul și zăpada au fost prielnice. Temperatura aerului era de minus 25 grade. La startul probei s-au aliniat aproape 60 de concurenți. Pe traseu s-a dat o luptă dîrză în care s-au angajat mai ales schiorii sovietici și finlandezi. Incă de la început s-a remarcat stilul frumos, energia și viteza cu care alerga concurentul sovietic Vladimir Kuzin. El a reușit să mențină același ritm pînă la sosire terminînd pe primul loc cu rezultatul de 1h50'25". Vladimir Kuzin a cucerit astfel titlul de campion al lumii la această probă. Locul doi a fost ocupat de schiorul finlandez Veikko Hakulinen care a parcurs distanța în timpul de 1h50'51".

Tot duminică s-au desfășurat și întrecerile de sărituri speciale. Primul loc a fost cucerit de schiorul finlandez Matti Pietikainen care a realizat 232 puncte. Prima lui săritură a măsurat 76,5 m., iar cea de a doua 78 m. Dintre săritorii sovietici cel mai bun a fost N. Kamenski care a întrunit 205,5 puncte. Săriturile lui au măsurat 69,5 m. și 70,5 m.

Conferinţa dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

Şedinţa din 13 februarie

BERLIN 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 13 februarie a avut loc cea de a 19-a şedinţă a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Şedinţa a fost prezidată de A. Eden. A continuat examinarea punctului 3 de pe ordinea de zi — „Cu privire la Tratatul de stat cu Austria".

După cum se ştie în şedinţa din 12 februarie, delegaţia U.R.S.S. a prezentat propuneri avînd drept scop restabilirea cît mai grabnică a unei Austrii libere şi independente şi reglementarea problemei austriace în conformitate cu acordurile existente între cele patru puteri.

In şedinţa din 13 februarie primul a luat cuvîntul L. Figl, ministrul afacerilor externe al Austriei, şeful delegaţiei guvernului austriac, care, potrivit hotărîrii adoptată la 12 februarie de către cei patru miniştri, participă la discutarea problemei austriace. Figl a declarat că guvernul austriac speră că libertatea şi suveranitatea Austriei vor fi restabilite pe deplin şi că prin cuvîntul „libertate" el înţelege încetarea ocupaţiei Austriei prin retragerea din Austria a tuturor trupelor străine în decurs de 90 de zile de la intrarea în vigoare a Tratatului de stat. Figl n-a spus însă nimic despre felul în care s-ar putea asigura, după părerea lui o astfel de rezolvare a problemei austriace care să asigure Austriei dezvoltarea ca stat democrat, iubitor de pace şi cu adevărat independent.

In ceea ce priveşte propunerile sovietice el s-a limitat la declaraţia că ele produc guvernului austriac o „profundă dezamăgire". Fără a dezvolta mai departe această idee, Figl nu a adus nici un argument în sprijinul declaraţiei sale şi a insistat doar asupra acelui punct din propunerea sovietică în care este expusă poziţia U.R.S.S. în problema retragerii trupelor străine din Austria, declarînd că acest punct este inacceptabil.

Subliniind că Figl nu s-a referit decît la o singură problemă din propunerile delegaţiei sovietice, V. M. Molotov a spus că un discurs de acest gen nu prezintă o imagine clară a poziţiei guvernului austriac faţă de propunerea sovietică în ansamblu. V. M. Molotov şi-a exprimat speranţa că delegaţia austriacă precum şi delegaţiile S.U.A., Franţei şi Angliei îşi vor spune părerea în legătură cu propunerile sovietice în ansamblu.

A luat apoi cuvîntul J. F. Dulles. Ignorînd faptul că propunerea sovietică prevede terminarea elaborării proiectului de Tratat de stat cu Austria, asupra căruia cele patru puteri au căzut de acord în linii generale în 1949, Dulles a afirmat că adoptarea propunerii sovietice „denaturează Tratatul de stat cu Austria" şi că el „ar trebui redactat din nou, începînd cu preambulul şi pînă la sfîrşit".

Dulles a adus obiecţiuni împotriva propunerii sovietice ca în textul Tratatului de stat cu Austria să se includă un articol care să oblige Austria să nu intre în vreo coaliţie sau alianţă militară îndreptată împotriva vreunei puteri care a luat parte cu forţele ei armate la războiul împotriva Germaniei şi la eliberarea Austriei şi de asemenea să nu admită crearea pe teritoriul austriac a unor baze militare străine şi folosirea în Austria de instructori şi specialişti militari străini.

Sînt lesne de înţeles motivele atitudinii negative a delegaţiei S.U.A. faţă de această propunere sovietică care are drept scop să asigure independenţa Austriei şi să nu admită realizarea planurilor de Anschluss al Austriei de către Germania occidentală sau de către o grupare militară de ţări vest-europene, în care locul principal să fie rezervat Germaniei occidentale. Dulles a preferat însă să mascheze aceste motive ale atitudinii sale negative faţă de propunerea sovietică prin consideraţiuni neclare pe tema „neutralităţii". El a susţinut că propunerea sovietică „impune" Austriei o politică de „neutralitate".

Dulles a încercat să conteste ideia fundamentală cuprinsă în declaraţia făcută de V. M. Molotov la 12 februarie şi anume că încheierea tratatului de pace cu Germania, care ar exclude posibilitatea reînvierii militarismului german, constituie o garanţie de viitor pentru dezvoltarea Austriei ca stat independent şi suveran. Dulles a declarat în mod neîntemeiat că aceste argumente „nu sînt convingătoare".

Dulles a declarat apoi că nu este de acord cu propunerea lui V. M. Molotov ca adjuncţii miniştrilor afacerilor externe să fie însărcinaţi cu examinarea problemei Triestului pentru a se asigura ca oraşul Triest şi teritoriul din jurul lui să nu fie folosit ca bază militară.

După Dulles a luat cuvîntul G. Bidault. El a declarat că propunerile făcute de delegaţia sovietică ar fi dictate de „lipsa dorinţei de a se restabili suveranitatea şi independenţa Austriei". Inţelegînd evident, că nu este cu putinţă să se găsească argumente în sprijinul unor asemenea afirmaţii, Bidault a declarat că „nu consideră necesară discutarea punct cu punct a propunerilor delegaţiei sovietice".

Ocupîndu-se de unele puncte ale propunerii sovietice, Bidault fără a aduce vreun argument le-a calificat pur şi simplu „inacceptabile". El a negat în mod neîntemeiat legătura dintre problema restabilirii independenţei Austriei şi a încheierii tratatului de pace cu Germania.

Bidault a fost îndeosebi nemulţumit de propunerea sovietică ca textul Tratatului de stat cu Austria să fie completat cu un articol care să oblige Austria să nu intre în nici o coaliţie sau alianţă militară, îndreptată împotriva vreunei puteri care a luat parte la războiul împotriva Germaniei şi la eliberarea Austriei. El a declarat că Austria nu poate accepta această propunere.

Aşa dar Bidault s-a pronunţat împotriva propunerii care urmăreşte să preîntîmpine încercările unui nou Anschluss al Austriei, planuri urzite de militariştii şi revanşarzii vest-germani şi sprijinite de anumite cercuri austriace.

Bidault a afirmat că este gata să dea asigurări în numele delegaţiei franceze că guvernul Franţei este hotărît să formuleze în problema neadmiterii Anschluss-ului obligaţii precise „în cadrul reglementării germane". Bidault nu a spus însă dece aduce obiecţiuni împotriva propunerii clare şi concrete a delegaţiei sovietice, care urmăreşte să garanteze independenţa reală a Austriei şi să împiedice anexarea ei de către militariştii germani. In încheiere Bidault a insistat asupra adoptării propunerii făcute de Eden la 12 februarie, potrivit căreia actuala conferinţă a celor patru miniştri trebuie să se ocupe de examinarea articolelor nerezolvate pînă în prezent din proiectul Tratatului de stat cu Austria.

A luat apoi cuvîntul A. Eden. El s-a pronunţat împotriva propunerilor făcute de delegaţia sovietică. Eden a obiectat în mod deosebit de insistent tocmai împotriva acelor puncte ale propunerii sovietice care urmăresc să se preîntîmpine încercările unui nou Anschluss şi să se asigure Austriei adevărata independenţă. Ocupîndu-se de propunerea delegaţiei sovietice ca adjuncţii miniştrilor afacerilor externe să fie însărcinaţi cu pregătirea în termen de trei luni a textului definitiv al Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democratice, Eden a încercat să prezinte această propunere ca irealizabilă.

Cum ar putea adjuncţii noştri să ajungă la o înţelegere — a spus el — de vreme ce pînă acum în decursul unei perioade îndelungate ei nu au putut lichida divergenţele noastre? Eden a trecut sub tăcere faptul că această situaţie se datora lipsei de dorinţă a celor trei puteri occidentale de a se realiza o înţelegere în problema austriacă şi tendinţei lor de a tergiversa în fel şi chip tratativele. Negînd posibilitatea realizării unei înţelegeri în problema austriacă în termen de trei luni, Eden a stăruit contrar logicii asupra propunerii sale ca articolele din tratat asupra cărora nu s-a căzut de acord pînă în prezent să fie examinate la actuala conferinţă a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri şi să se cadă de acord asupra lor.

L. Figl, care a luat pentru a doua oară cuvîntul, a spus că este împuternicit să exprime hotărîrea Guvernului Austriei de a nu adera la nici un fel de alianţe militare. El a adăugat că nu consideră posibilă legarea problemei Triestului de problema Tratatului de stat cu Austria deşi, după cum se ştie, V. M. Molotov a arătat în declaraţia sa, existenţa legăturii dintre aceste două probleme.

După intervenţia lui Figl, a luat cuvîntul V. M. Molotov. El a subliniat că în declaraţiile lor cu privire la propunerile sovietice în problema austriacă, miniştrii celor trei puteri occidentale au făcut totul pentru ca fondul acestor propuneri să devină de neînţeles, pentru a încurca problema şi pentru a îndepărta în felul acesta adoptarea unei hotărîri. In legătură cu aceasta V. M. Molotov a amintit conţinutul propunerilor sovietice şi a explicat din nou adevăratul lor sens.

Guvernul Sovietic, a spus Molotov, a propus să se rezolve într-un termen scurt problema încheierii Tratatului de stat cu Austria. Dar aici ni se spune că termenul propus de noi, adică trei luni, este prea mare. S-ar putea ajunge la o înţelegere ca termenul propus să fie redus de la trei, la două luni sau la o lună.

V. M. Molotov a arătat că delegaţia sovietică propune să se adopte încă la actuala conferinţă hotărîrea ca după încheierea Tratatului, ocupaţia Austriei să înceteze, toate organele de control ale celor patru puteri în Austria să fie lichidate şi nici una din cele patru puteri să nu-şi menţină funcţiuni de ocupaţie.

Guvernul Sovietic a ţinut seama de dorinţele guvernului austriac ca Austria să achite nu în dolari ci prin livrări de mărfuri plăţile cuvenite Uniunii Sovietice pentru fostele bunuri germane, în conformitate cu articolul 35 din proiectul de Tratat de stat. Ce este rău în aceasta? — a întrebat Molotov. Dece trebuie să amînăm rezolvarea acestei probleme? Propunerea noastră nu îmbunătăţeşte oare situaţia Austriei? V. M. Molotov a subliniat faptul că cea mai intransigentă poziţie faţă de propunerile sovietice referitoare la Austria a fost adoptată în cadrul şedinţei de dl. Eden.

V. M. Molotov a arătat netemeinicia obiecţiunilor împotriva propunerii sovietice de a se retrage din Viena toate trupele străine şi de a se lichida concomitent Comisia aliată. Propunem efectuarea retragerii trupelor străine din Viena, a spus Molotov, concomitent cu semnarea Tratatului austriac. Potrivit acestui Tratat, Austria are dreptul de a avea o armată proprie, unităţi militare proprii în întreaga ţară, inclusiv la Viena. Aşa dar propunerea sovietică ţine seama de interesele Austriei.

In continuare V. M. Molotov a răspuns obiecţiunilor aduse propunerii sovietice de a se amîna, pînă la încheierea Tratatului de pace cu Germania, retragerea trupelor celor patru puteri aflate pe teritoriile zonelor respective ale Austriei. El a arătat că încercările de a se prezenta această propunere ca o continuare a ocupaţiei sînt neîntemeiate întrucît trupele celor patru puteri, care rămîn temporar în Austria nu vor fi trupe de ocupaţie, nu vor îndeplini funcţiuni de ocupaţie şi nu se vor amesteca în treburile administraţiei austriace şi în viaţa social-politică a ţării. V. M. Molotov a arătat că acei care încearcă să prezinte drept ocupaţie rămînerea temporară în Austria pe un termen precis a unor unităţi militare ale celor patru puteri, ar trebui să răspundă la întrebarea dece nu consideră atunci drept ocupaţie existenţa de baze militare americane pe teritoriile Franţei, Italiei, Greciei, Norvegiei, Islandei şi altor state.

V. M. Molotov a amintit că propunerea sovietică cu privire la rămînerea pe teritoriul Austriei, pe un termen precis a unor trupe ale celor patru puteri este dictată de necesitatea de a se preîntîmpina încercările unui nou Anschluss. Referindu-se la afirmaţiile neîntemeiate potrivit cărora problema Anschluss-ului nu ar avea un rol serios, V. M. Molotov a citat o serie de fapte care dovedesc că atît în Germania occidentală cît şi în Austria se desfăşoară o largă activitate îndreptată spre includerea Austriei în Germania occidentală.

Ne amintim, de pildă, a spus V. M. Molotov, de discursul rostit de ministrul vest-german Kaiser, în martie anul trecut cînd, vorbind despre relaţiile dintre Germania occidentală şi Austria, şi-a exprimat convingerea că frontierele create după 1945 vor dispare în curînd. Asemenea declaraţii au fost făcute nu numai de Kaiser. Ştim de asemenea că au loc întruniri ale membrilor Uniunilor soldăţeşti din Germania occidentală şi Austria. La aceste întruniri participă zeci de mii de soldaţi şi ofiţeri din fosta armată hitleristă, atît germani cît şi austriaci, şi acolo se desfăşoară o propagandă făţişă şi deşănţată, în favoarea ideii Anschluss-ului. O activitate ostilă statului austriac este dusă şi de membrii organizaţiei neofasciste austriace „Uniunea independenţilor". Liderul „Uniunii Independenţilor" fostul colonel Stendebach, în prezent deputat în parlamentul austriac, a luat cuvîntul în parlamentul Austriac în august 1953 şi a cerut să nu se recunoască prevederile proiectului de Tratat de stat, care interzic Anschluss-ul, în special articolul 4 din proiect.

Considerăm, a spus V. M. Molotov, că asemenea fapte nu pot fi trecute cu vederea. Desigur, dacă s-ar încheia un tratat de pace cu Germania care să fie semnat de Franţa, Anglia, S.U.A. şi Uniunea Sovietică şi care să asigure dezvoltarea continuă a Germaniei ca stat iubitor de pace şi democrat, atunci temerile în legătură cu Anschluss-ul ar cădea şi propunerile sovietice corespunzătoare, avînd drept scop preîntîmpinarea Anschluss-ului, ar fi de prisos. Din aceasta rezultă că trebuie grăbită încheierea tratatului de pace cu Germania care va face cu putinţă satisfacerea revendicărilor naţionale legitime ale poporului german şi va contribui la întărirea păcii în Europa.

Referindu-se la declaraţia lui Bidault că pentru Austria ar fi inacceptabilă propunerea sovietică care o obligă să nu adere la vreo coaliţie sau alianţă militară îndreptată împotriva vreunei puteri care a participat cu forţele ei armate la războiul împotriva Germaniei şi la eliberarea Austriei, Molotov a întrebat: Cine a dat cuiva dreptul de a vorbi în numele Austriei în special în momentul de faţă cînd reprezentanţii Austriei participă la conferinţă? V. M. Molotov a subliniat că Figl care în şedinţa din 13 februarie a luat de două ori cuvîntul nu a declarat că consideră inacceptabilă propunerea sovietică mai sus menţionată. Dimpotrivă, guvernul austriac declară că nu va adera la nici un fel de alianţă militară. Aici însă, a observat Molotov, se fac încercări de a ne convinge, şi nu numai pe noi, ci după cum se vede şi pe reprezentanţii Austriei, că ea trebuie să renunţe la o asemenea poziţie.

V. M. Molotov a subliniat din nou că între problema Triestului şi problema austriacă există o legătură precisă. Delegaţia sovietică a propus ca adjuncţii miniştrilor afacerilor externe să fie însărcinaţi să examineze problema Triestului pentru a asigura ca Triestul şi teritoriul din jurul lui să nu fie folosite ca bază militară. Ridicînd problema necesităţii de a se traduce înfăptuire în viaţă acea parte a Tratatului de pace cu Italia care se referă la Triest, Guvernul Sovietic este călăuzit de preocuparea de a nu se întîmpla cu Austria ceea ce s-a întîmplat cu Teritoriul Liber Triest şi ca Tratatul cu Austria, să fie îndeplinit, nu în felul în care se îndeplineşte Tratatul de pace cu Italia.

In încheiere V. M. Molotov a declarat că propunerile Guvernului Sovietic constituie un pas practic îndreptat spre rezolvarea cît mai grabnică a problemei austriace şi a propus să se treacă la discutarea concretă a acestor propuneri.

Luînd cuvîntul după V. M. Molotov, Dulles s-a eschivat însă de la discutarea propunerilor sovietice. El a spus că aşa cum a propus Eden, trebuie examinate articolele din proiectul de Tratat de stat cu Austria asupra cărora nu s-a căzut de acord.

După aceea Dulles a declarat că intenţionează să examineze unul din aceste articole.

V. M. Molotov a făcut însă observaţia că propunerea lui Eden nu a fost încă adoptată şi că ea trebuie discutată. Calea pentru discutarea problemei austriace, prevăzută în propunerea făcută de Eden la 12 februarie, a spus Molotov, ne-a îndepărtat mult dela scopul principal. Trebuie să scoatem în evidenţă problemele care merită a fi examinate în primul rînd. In caz contrar conferinţa riscă să se ocupe de probleme secundare şi nu-i va rămîne timp pentru discutarea problemelor mai importante şi esenţiale.

Deşi nu s-a adoptat o hotărîre de comun acord cu privire la ordinea continuării lucrărilor, Dulles, Bidault şi Eden au început după aceea să-şi facă observaţiile la diferite articole în parte din proiectul de Tratat de stat cu Austria, articole enumerate în propunerea făcută la 12 februarie de Eden. Bidault şi Eden au declarat că sînt gata să accepte redactarea sovietică a articolelor asupra cărora nu se căzuse de acord înainte. Dulles a arătat că este gata să accepte articolul 16 din Tratat, în redactarea sovietică.

V. M. Molotov a atras din nou atenţia miniştrilor celor trei puteri occidentale asupra faptului că ar fi mai indicat să se cadă în primul rînd de acord asupra prevederilor fundamentale ale proiectului de Tratat cu Austria. El a subliniat că trebuie să se examineze în special propunerea sovietică cu privire la includerea în textul Tratatului, a unui articol suplimentar care să oblige Austria să nu intre în vreo coaliţie sau alianţă militară îndreptată împotriva vreunei puteri care a luat parte cu forţele ei armate la războiul împotriva Germaniei şi la eliberarea Austriei.

Dulles, Bidault şi Eden nu au ţinut însă seamă de procedura unanim acceptată pentru desfăşurarea discuţiilor şi au continuat să aplice o tactică avînd drept scop amînarea discutării propunerilor sovietice şi înlocuirea discutării problemelor fundamentale cu unele observaţii la diferite articole din proiectul de Tratat, articole menţionate în propunerea făcută la 12 februarie de Eden.

După unele discuţii miniştrii au căzut de acord să examineze în şedinţa din 14 februarie procedura discutării în continuare a punctului 3 de pe ordinea de zi — „Cu privire la Tratatul de stat cu Austria".

Eden, care a prezidat şedinţa, a anunţat că la 14 februarie va avea loc o şedinţă în cadrul căreia va continua discutarea problemei austriace. In dimineaţa zilei de 15 februarie miniştrii se vor întruni într-o şedinţă restrînsă pentru a examina problemele referitoare la primul punct de pe ordinea de zi — „Cu privire la măsurile pentru micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi pentru convocarea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze". In cea de a doua jumătate a zilei de 15 februarie, în cadrul unei şedinţe ordinare, va continua examinarea punctului 2 de pe ordinea de zi — „Problema germană" şi sarcinile asigurării securităţii europene".

Şedinţa din 14 februarie

BERLIN 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Şedinţa din 14 februarie a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri a fost prezidată de V. M. Molotov. In această şedinţă s-a continuat discutarea celui de al 3-lea punct al ordinei de zi — „Cu privire la Tratatul de stat cu Austria".

După cum s-a mai anunţat, în şedinţa din 13 februarie s-a căzut de acord ca la 14 februarie miniştrii să examineze, în primul rînd, procedura discutării acestui punct al ordinei de zi.

Luînd primul cuvîntul, Dulles a prezentat o propunere în care se spune că miniştrii afacerilor externe ai celor patru puteri adoptă acele articole ale proiectului Tratatului de stat cu Austria asupra cărora, la timpul lor, adjuncţii miniştrilor afacerilor externe au căzut de acord.

Dulles a propus în continuare să se considere că s-a căzut de acord şi că au fost adoptate articolele 9, 16, 27, 42, 48 şi 48 bis în forma în care au fost propuse de ministrul adjunct al afacerilor externe al U.R.S.S. cu prilejul tratativelor anterioare duse de adjuncţii miniştrilor afacerilor externe cu privire la Tratatul cu Austria. In propunerea sa, Dulles cere de asemenea să se adopte articolul 35 cu amendamentul prezentat de delegaţia sovietică, conform căruia Austria poate acoperi prin livrări de mărfuri suma datorată Uniunii Sovietice pentru fostele bunuri germane din Austria.

Trecînd sub tăcere propunerile sovietice îndreptate spre refacerea cît mai grabnică a unei Austrii libere şi independente, Dulles a propus să se ia măsuri pentru ca Tratatul de stat cu Austria să poată fi semnat la 18 februarie.

A urmat la cuvînt Bidault, care a declarat că propunerea lui Dulles corespunde pe de-a-ntregul poziţiei delegaţiei franceze.

Eden a declarat că şi el se alătură propunerii lui Dulles.

V. M. Molotov, în calitate de preşedinte al şedinţei, a întrebat pe L. Figl, conducătorul delegaţiei guvernului austriac, dacă doreşte să facă vreo observaţie cu privire la problema în discuţie. Figl a răspuns că ar dori să audă părerea delegaţiei sovietice în legătură cu propunerile lui Dulles, Bidault şi Eden.

A luat cuvîntul V. M. Molotov care a subliniat faptul că vechile divergenţe care au existat între cele patru puteri cu privire la textul Tratatului de stat cu Austria, sînt în prezent aproape în întregime înlăturate. Totuşi, a spus Molotov, aceste divergenţe nu sînt însă înlăturate în întregime. Delegaţia sovietică ia act de propunerea d-lui Dulles, precum şi de faptul că domnii Bidault şi Eden s-au alăturat acestei propuneri.

V. M. Molotov a arătat în continuare că dintre articolele asupra cărora în trecut nu se ajunsese la un acord, ar dori să menţioneze articolul 48 bis (articolul care se referă la datoriile Austriei). Potrivit sensului articolului amintit, o înţelegere asupra acestui articol trebuie să fie precedată de încheierea unui acord bilateral corespunzător între Uniunea Sovietică şi Austria.

Delegaţia sovietică, a spus Molotov, consideră de dorit ca un astfel de acord bilateral între U.R.S.S. şi Austria cu privire la problemele de ordin financiar să fie încheiat în acelaşi timp sau în orice caz nu după ce miniştrii vor fi căzut de acord asupra semnării Tratatului cu Austria. Prin urmare, a subliniat Molotov, noi nu putem considera că asupra acestui articol s-a căzut pe deplin de acord atîta timp cît nu există un acord bilateral între U.R.S.S. şi Austria. Molotov şi-a exprimat speranţa că un astfel de acord nu va fi greu de realizat, dacă se va ajunge la un acord şi la o înţelegere reciprocă în toate celelalte probleme.

Molotov a subliniat că delegaţia sovietică recunoaşte importanţa pozitivă a faptului că S.U.A., Franţa şi Anglia şi-au retras obiecţiunile pe care le-au ridicat în decursul anilor împotriva completărilor sovietice. In acest fel este înlesnită posibilitatea încheierii grabnice a unui Tratat cu Austria şi nu mai este necesar ca examinarea divergenţelor cu privire la Tratatul cu Austria să fie transmisă adjuncţilor. Am putea conveni ca la actuala conferinţă miniştrii să ajungă la un acord definitiv asupra textului Tratatului cu Austria, dacă fireşte se va ţine seama de propunerile prezentate de Uniunea Sovietică.

V. M. Molotov a arătat în continuare că Dulles a trecut peste o chestiune care a avut în trecut şi are şi în prezent o mare importanţă pentru Uniunea Sovietică. Uniunea Sovietică, a spus Molotov, a atribuit întotdeauna o mare importanţă faptului ca noul tratat să fie într-adevăr un tratat care să fie aplicat. Noi am considerat şi considerăm anormală o situaţie ca aceea a articolelor referitoare la Triest din tratatul de pace cu Italia. S.U.A. şi Anglia, care au semnat acest tratat nu îndeplinesc obligaţiile care decurg din articolele mai sus menţionate. La Triest continuă să existe o bază militară anglo-americană, ceea ce nu numai că reprezintă o încălcare formală a tratatului de pace cu Italia, dar contrazice şi interesele păcii în Europa, în deosebi în acea parte în care este situat Triestul.

Intrucît problema unei conferinţe a adjuncţilor miniştrilor afacerilor externe, cade, a continuat Molotov, noi socotim că este posibil să se renunţe la propunerea de a însărcina pe adjuncţii miniştrilor afacerilor externe cu examinarea problemei Triestului. Considerăm însă că actuala conferinţă a miniştrilor afacerilor externe nu poate ocoli această problemă. De aceea, propunem să se adopte următoarea hotărîre în legătură cu problema Triestului: „Conferinţa miniştrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei adresează Consiliului de Securitate propunerea de a relua examinarea problemei aplicării tratatului de pace cu Italia în partea care se referă la Teritoriul Liber al Triestului".

V. M. Molotov a arătat că o asemenea hotărîre simplă ar confirma năzuinţa comună a celor patru puteri de a reglementa problema Triestului prin examinarea ei în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Arătînd că participanţilor la conferinţă li se va transmite pentru informare textul modificat al articolului 35, care, după cum se vede, nu provoacă nici o obiecţiune, V. M. Molotov a spus că mai rămîn două propuneri ale delegaţiei sovietice asupra cărora ea atrage în mod deosebit atenţia conferinţei. Molotov a amintit că prima propunere, prezentată de delegaţia sovietică în şedinţa din 12 februarie, prevede includerea în textul Tratatului de stat cu Austria a unui articol suplimentar — 4 bis — care să prevadă următoarele: „Austria se obligă să nu intre în nici o coaliţie sau alianţă militară îndreptată împotriva oricărei puteri care a participat cu forţele sale armate la războiul împotriva Germaniei şi la eliberarea Austriei. Austria se obligă de asemenea să nu admită crearea de baze militare străine pe teritoriul ei şi totodată să nu admită folosirea de instructori şi specialişti militari străini în Austria".

Molotov a arătat în continuare că cea de a doua propunere a delegaţiei sovietice prevede unele modificări la articolul 33 al proiectului Tratatului de stat cu Austria (articolul care se referă la retragerea trupelor de ocupaţie), în conformitate cu propunerea sovietică ca guvernele S.U.A., Angliei, Franţei şi Uniunii Sovietice să aibă dreptul, după intrarea în vigoare a Tratatului cu Austria, să amîne temporar retragerea trupelor lor de pe teritoriile zonelor respective din Austria pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania.

Trupele a căror retragere din Austria va fi amînată nu vor îndeplini funcţiuni de ocupaţie şi nu se vor amesteca în activitatea administraţiei austriace şi în viaţa socială şi politică a ţării. Situaţia juridică a acestor trupe va fi stabilită printr-un acord special care trebuie să fie pregătit de cele patru puteri cu participarea Austriei şi care trebuie să intre în vigoare odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu Austria. Propunerea sovietică prevede de asemenea retragerea din oraşul Viena a trupelor puterilor aliate şi asociate nu mai tîrziu de 90 de zile de la intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu Austria. Cu cît se vor lua mai repede măsuri pentru încheierea unui tratat de pace cu Germania, lucru asupra căruia Uniunea Sovietică insistă pe toate căile, ceea ce corespunde intereselor păcii în Europa, a subliniat în continuare V. M. Molotov, cu atît mai curînd va lua sfîrşit perioada de staţionare a unor unităţi militare ale celor patru puteri pe teritoriul Austriei.

Trebuie să se aibă în vedere, a spus el, că unităţile militare care vor rămîne pe teritoriul Austriei vor fi lipsite de funcţiile autorităţii de ocupaţie. Ele vor fi întreţinute cu mijloacele statelor cărora le aparţin. Austria nu va cheltui nici un şiling pentru întreţinerea acestor trupe.

Referindu-se la propunerea sovietică cu privire la retragerea tuturor trupelor străine, atît a celor sovietice, cît şi a celor americane, engleze şi franceze din Viena — capitala Austriei, V.M. Molotov a spus: Viena nu va rămîne însă fără trupe, ea va avea trupe, dar numai trupe austriace, potrivit tratatului pe care noi dorim să-l semnăm. Austria va obţine posibilitatea de a-şi crea o armată austriacă proprie, iar guvernul Austriei va stabili ce unităţi militare vor trebui să rămînă în Viena. Astfel, aceasta nu numai că nu va aduce prejudicii niciuneia dintre cele patru puteri, întrucît ele vor putea să-şi reducă într-o oarecare măsură cheltuielile, dar va constitui totodată un pas în interesul poporului austriac. In continuare, V.M. Molotov s-a ocupat de motivul pentru care Uniunea Sovietică face aceste propuneri în prezent şi nu le-a prezentat cu cinci ani în urmă cînd se discuta tratatul cu Austria la conferinţa adjuncţilor miniştrilor afacerilor externe.

Cauzele, a spus V.M. Molotov, sînt absolut evidente. Acum cinci ani, pe teritoriul Europei nu existau bazele militare americane al căror număr este astăzi de aproape o sută. Fireşte că dacă n-ar exista aceste baze americane, n-ar exista nici situaţia creată în prezent ca urmare a existenţei unui număr atît de mare de baze militare americane pe teritoriul statelor europene.

O altă cauză care atrage atenţia în mod deosebit, a spus în continuare V.M. Molotov, este faptul că în prezent există planuri de creare a „comunităţii defensive europene", care înseamnă refacerea militarismului german în Germania occidentală. Dacă n-ar exista asemenea planuri, sau dacă s-ar renunţa la ele, acest lucru ar uşura în mod indiscutabil rezolvarea problemei tratatului de stat cu Austria.

V.M. Molotov a arătat în continuare că s-au făcut cîteodată încercări de a explica întîrzierea pregătirii Tratatului de stat cu Austria prin faptul că Uniunea Sovietică a prezentat propuneri pe care guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei nu le-au putut, chipurile accepta. După cum am aflat astăzi a spus V.M. Molotov, rezultă însă că aceste propuneri nu erau inacceptabile. Timp de cinci ani, adoptarea propunerilor noastre a fost tărăgănată şi iată că astăzi aceste propuneri au fost recunoscute ca fiind acceptabile. Aceasta dovedeşte odată mai mult cine anume este răspunzător de întîrzierea încheierii Tratatului cu Austria. Delegaţia sovietică crede că ar fi nejust să se înceapă acum aici căutarea de noi propuneri pentru a tergiversa încheierea Tratatului cu Austria. Propunerile sovietice care se referă la articolul 33 şi la articolul 4 bis sînt expresia dorinţelor minime ale Guvernului Sovietic, care urmăreşte asigurarea securităţii în Europa şi doreşte să satisfacă cererile legitime ale poporului austriac şi ale guvernului Austriei în ceea ce priveşte grăbirea încheierii Tratatului cu Austria. Guvernul Sovietic, a declarat V. M. Molotov, propune semnarea — neîntîrziată, chiar în cursul acestei săptămîni, a Tratatului cu Austria cu amendamentele pe care el le găseşte necesare. Această propunere corespunde dorinţelor Austriei, corespunde în mod indiscutabil şi intereselor Austriei, constituind un pas înainte în reglementarea problemei austriace.

Propunerea Uniunii Sovietice cu privire la semnarea imediată a Tratatului cu Austria înseamnă încetarea imediată a ocupaţiei teritoriului austriac de către trupe străine şi transferarea imediată către Austria a fostelor bunuri germane, transferare prevăzută în textul tratatului.

V.M. Molotov a arătat că propunerile Uniunii Sovietice prevăd totodată menţinerea temporară a unor restricţii pentru Austria, în legătură cu necesitatea de a se menţine temporar pe teritoriul acesteia un număr restrîns de unităţi militare străine. Desigur, a spus V. M. Molotov, ar fi mai bine dacă noi am fi avut posibilitatea să nu facem acest lucru, însă sus-amintita excepţie a devenit necesară, întrucît s-au creat condiţii care provoacă nelinişte în centrul Europei şi care nu pot asigura aşa cum se cuvine securitatea ei, din cauza întîrzierii încheierii tratatului de pace cu Germania, pentru care nu Uniunea Sovietică poartă vina.

In încheiere, V.M. Molotov şi-a exprimat speranţa că propunerile delegaţiei sovietice vor fi examinate cu atenţia cuvenită.

Delegaţia sovietică speră că propunerile ei vor fi înţelese în mod just în primul rînd în Austria însăşi, întrucît ele sînt în folosul Austriei şi reprezintă un mare pas înainte deoarece oferă posibilitatea de a se asigura încheierea rapidă a Tratatului de stat.

După cuvîntarea lui V.M. Molotov, textele propunerilor delegaţiei sovietice: proiectul de hotărîre în problema Triestului, proiectul articolului suplimentar 4 bis precum şi noua formulare a articolului 33 şi a punctului 6 din articolul 35 a Tratatului de stat cu Austria au fost remise miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei şi S.U.A.

Noua formulare a articolului 33, propusă de delegaţia sovietică, este următoarea:

Articolul 33

„1. Acordul din 28 iunie 1946 cu privire la mecanismul de control în Austria expiră în ziua intrării în vigoare a prezentului tratat.

2. După intrarea în vigoare a prezentului tratat, comenduirea interaliată, instituită în conformitate cu punctul 4 din acordul din 9 iulie 1945 cu privire la zonele de ocupaţie din Austria şi cu privire la administrarea oraşului Viena, încetează de a-şi mai exercita funcţiunile în ceea ce priveşte administrarea oraşului Viena. Trupele puterilor aliate şi asociate vor fi retrase din oraşul Viena în termen de cel mult 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului tratat.

3. Personalul comisiei aliate pentru Austria va fi rechemat din Austria cît mai repede în orice caz în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului tratat.

4. Puterile aliate şi asociate se obligă să restituie guvernului Austriei în decursul perioadei stabilite de 90 de zile toate bunurile austriace rechiziţionate de comisia aliată pentru nevoile comisiei şi ale organelor ei de pe întregul teritoriu al Austriei, precum şi de comenduirea interaliată şi de trupele din oraşul Viena, care continuă să fie în folosinţa lor. Obligaţiile asumate în baza acestui punct vor fi aplicate fără a prejudicia stipulaţiile articolului 35 din prezentul tratat.

5. Guvernele S.U.A., Angliei, Franţei şi Uniunii Sovietice vor avea dreptul, după intrarea în vigoare a Tratatului cu Austria, să amîne temporar retragerea trupelor lor de pe teritoriul zonelor respective din Austria pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania.

Trupele a căror retragere din Austria va fi amînată nu vor îndeplini funcţii de ocupaţie şi nu se vor amesteca în activitatea administraţiei austriace şi în viaţa social-politică a ţării. Situaţia juridică a acestor trupe va fi stabilită printr-un acord special care va fi adoptat de guvernele S.U.A., Angliei, Franţei, U.R.S.S. şi de guvernul Austriei şi care va intra în vigoare simultan cu intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu Austria.

V. M. Molotov, care prezida şedinţa, l-a întrebat pe L. Figl dacă are acum ceva de spus în legătură cu problema discutată.

Figl a spus că guvernul austriac este de acord cu propunerea făcută de Dulles în cursul şedinţei. El a fost de acord şi cu amendamentul sovietic la articolul 35 din proiectul de tratat. In ceea ce priveşte articolul 4 bis, propus de delegaţia U.R.S.S., Figl a declarat că nu poate expune atitudinea Austriei faţă de această problemă, deoarece nu are împuternicire din partea guvernului său. Figl a spus acelaşi lucru şi în ceea ce priveşte propunerile sovietice la articolul 33 din proiectul de tratat. Imputernicirile mele, a spus Figl, se extind doar asupra proiectului de tratat existent.

A luat apoi cuvîntul Dulles. El a spus că a ascultat declaraţia lui V. M. Molotov, dar nu-şi poate spune părerea asupra tuturor propunerilor delegaţiei sovietice, deoarece vrea să studieze întîi textul lor. Dulles a expus apoi, potrivit cuvintelor sale, cîteva consideraţiuni generale în legătură cu discursul lui V. M. Molotov. El a încercat să prezinte într-o lumină nejustă propunerile sovietice clare şi concrete. El a repetat încercarea de a înfăţişa propunerea sovietică cu privire la amînarea retragerii trupelor celor patru puteri din Austria pînă la încheierea Tratatului de pace cu Germania, propunere dictată de necesitatea preîntîmpinării unui nou Anschluss, ca o continuare a ocupaţiei Austriei. In acelaşi timp, el a nesocotit în mod intenţionat faptul că propunerea sovietică înseamnă de fapt terminarea ocupaţiei Austriei, întrucît prevede că trupele celor patru puteri care rămîn în mod temporar nu vor îndeplini nici un fel de funcţiuni de ocupaţie şi nu se vor amesteca în viaţa social-politică a Austriei. Căutînd să justifice prezenţa forţelor armate ale S.U.A. pe teritoriul unor state străine, Dulles a afirmat că aceste state „au cerut" singure să li se trimită trupe americane. Dulles a încercat de asemenea să semene îndoieli în ceea ce priveşte partea din propunerea sovietică care prevede menţinerea temporară a trupelor celor patru puteri pe teritoriul Austriei, deşi în propunerea sovietică se arată precis că este vorba de menţinerea trupelor în Austria pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania.

Dulles a declarat în încheiere că delegaţia S.U.A. a acceptat restul articolelor din proiectul Tratatului cu Austria asupra cărora nu se ajunsese la un acord, în forma în care au fost propuse de Uniunea Sovietică, cu condiţia ca delegaţia sovietică să nu facă nici un fel de amendamente la articolele 4 şi 33.

Delegaţia S.U.A., a spus Dulles, nu poate fi de acord cu amendamentele delegaţiei sovietice la sus-amintitele articole.

G. Bidault, care a luat apoi cuvîntul, a obiectat împotriva adoptării propunerilor sovietice. In ciuda faptelor reale, el a afirmat că nici în Austria, nici în situaţia generală din Europa nu s-ar fi produs nimic care să justifice prezentarea propunerilor sovietice. Bidault n-a spus nimic în legătură cu acea parte din cuvîntarea lui V. M. Molotov în care acesta a explicat de ce a considerat necesar Uniunea Sovietică să facă acum propuneri în legătură cu proiectul Tratatului de stat cu Austria.

După Bidault a luat cuvîntul Eden.

Denaturînd esenţa propunerilor sovietice, el a afirmat că delegaţia sovietică nu ar vrea să semneze Tratatul de stat cu Austria. Potrivit celor spuse de Eden, propunerile sovietice ar fi inacceptabile pentru Austria.

A luat apoi cuvîntul Figl. El a repetat că guvernul austriac a împuternicit delegaţia Austriei la conferinţă să accepte proiectul de Tratat de stat existent.

Luînd cuvîntul, V. M. Molotov a făcut o serie de observaţii suplimentare în legătură cu părerile exprimate în şedinţă. El a subliniat deosebirea dintre discursurile lui Figl şi Eden în ceea ce priveşte poziţia Austriei şi a arătat că Eden vorbeşte, nu se ştie de ce, în numele Austriei, mai mult decît Figl care este împuternicit să vorbească în numele Austriei.

(Continuare în pag. 4-a)

Conferinţa dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

(Urmare din pag. 3-a)

Dl. Eden, a spus V. M. Molotov, a declarat că Austria nu poate accepta propunerea sovietică, în timp ce dl. Figl nu a spus aceasta. A spus altceva. Dl. Figl a declarat că delegaţia austriacă are doar anumite împuterniciri limitate, că propunerile făcute de delegaţia sovietică la 12 februarie nu au fost cunoscute de guvernul austriac şi că delegaţia austriacă nu are împuternicirea să răspundă la aceste propuneri. Or, una e să nu fii împuternicit să te pronunţi în legătură cu anumite propuneri, şi alta e să te pronunţi împotriva acestor propuneri — lucru pe care, potrivit spuselor lui Eden, l-ar fi făcut delegaţia austriacă. Aşadar, afirmaţia d-lui Eden nu corespunde realităţii. Dl. Figl a spus despre poziţia Austriei altceva decît a spus dl. Eden despre această poziţie.

V. M. Molotov a răspuns apoi la observaţiile făcute de Dulles, Bidault şi Eden.

V. M. Molotov a arătat lipsa de temei a afirmaţiei lui Dulles că propunerea sovietică cu privire la menţinerea temporară a unor unităţi militare ale celor patru puteri, fără funcţiuni de ocupaţie, pe teritoriul Austriei, ar echivala aproape cu o permanentizare a ocupaţiei Austriei.

Se spune, a declarat Molotov, că bazele militare americane ar fi agreate de statele europene pe teritoriul cărora au fost create. Nu toţi au însă impresia că bazele militare americane ar fi foarte agreate în Franţa, în Italia sau, de pildă, în Islanda. Se ştie că pentru a se obţine dreptul de a crea baze militare americane se recurge uneori la măsuri de presiune cu caracter economic, politic şi la fel de fel de presiuni, al căror rezultat este aşa-zisa „invitaţie liberă“ de a crea baze.

Dacă Islanda, de pildă, cu populaţia ei de 200.000 de oameni, „roagă“ să se construiască o bază militară americană pe teritoriul ei, acordul în această chestiune nu poate fi considerat, desigur, ca fiind încheiat pe bază de egalitate în drepturi.

Se poate oare spune, a întrebat V. M. Molotov, că baza anglo-americană din Triest a fost creată în urma unei „invitaţii libere“? E cam greu de afirmat un asemenea lucru, iar să-l dovedeşti este în orice caz cu neputinţă. Oricine înţelege că crearea unei baze militare anglo-americane la Triest nu constitue numai o încălcare a tratatului de pace cu Italia, semnat de S.U.A. şi Anglia, dar crează totodată nelinişte în unele regiuni din Europa. In treacăt fie zis, această bază nu este situată chiar atît de departe de Austria. De aceea, delegaţia sovietică consideră că propunerea pe care a făcut-o astăzi în problema Triestului este de asemenea natură încît nu este chiar atît de greu să se ajungă la o înţelegere.

V. M. Molotov a reamintit că delegaţia sovietică a propus ca conferinţa miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri să adreseze Consiliului de Securitate propunerea de a relua examinarea problemei îndeplinirii tratatului de pace cu Italia în partea referitoare la Teritoriul Liber Triest. Dl. Eden a înfăţişat această propunere a delegaţiei sovietice într-un mod cu totul diferit. El a afirmat că delegaţia sovietică a cerut ca Consiliul de Securitate să adopte o hotărîre în problema Triestului înainte de a fi fost încheiat tratatul cu Austria. In propunerea sovietică, însă, a spus V. M. Molotov, nu se cere aşa ceva.

V. M. Molotov a arătat că condiţiile în care urmează să fie menţinute temporar în Austria unităţi militare ale celor patru puteri trebuie să excludă regimul de ocupaţie. El a arătat că dacă propunerea sovietică în această privinţă nu este suficient de clar formulată, delegaţia sovietică este gata să asculte alte propuneri pentru a-şi îmbunătăţi proiectul.

Noi propunem, a spus Molotov, să se ajungă aici la o înţelegere asupra unor condiţii care să fie acceptabile pentru noi toţi, care să nu contravină intereselor niciuneia din cele patru puteri şi să corespundă năzuinţelor poporului austriac. O asemenea înţelegere ar corespunde intereselor întăririi păcii.

Referindu-se la afirmaţia lui Bidault că nu înţelege din ce cauză face guvernul sovietic propuneri suplimentare, V. M. Molotov a subliniat însemnătatea schimbărilor ce s-au produs în ultimii ani în situaţia internaţională. Articolele proiectului de Tratat cu Austria, redactate cu cinci ani în urmă, a spus Molotov, sunt insuficiente în prezent deoarece s-a ivit primejdia unui Anschluss, care pînă nu de mult nu exista. De cînd au început discuţiile în legătură cu „comunitatea defensivă europeană“, a continuat V. M. Molotov, de cînd s-a ivit primejdia reînvierii militarismului german, situaţia s-a schimbat considerabil şi primejdia unui Anschluss a devenit mai acută. De aceea, propunerile pe care delegaţia sovietică a fost nevoită să le facă, între altele şi din cauza întîrzierii rezolvării problemei Tratatului de pace cu Germania, corespund unei situaţii noi, diferită de cea de acum cinci ani. Molotov a arătat că delegaţia sovietică a fost surprinsă mai mult decît de orice de discursul lui Eden, care a făcut consideraţiuni asupra poziţiei Uniunii Sovietice, ce nu corespund de fel faptelor. Dl. Eden a spus că delegaţia sovietică ar fi formulat patru condiţii care ar trebui întrunite pentru ca ea să fie de acord să semneze Tratatul cu Austria. El a enumerat aceste condiţii.

In primul rînd, să se ajungă la o înţelegere în problema Triestului. Delegaţia sovietică nu a pus şi nu pune această condiţie.

In al doilea rînd, să se încheie tratatul de pace cu Germania. Delegaţia sovietică nu a pus şi nu pune nici această condiţie.

In al treilea rînd, să se renunţe la crearea „comunităţii defensive europene“. N-am pus nici această condiţie, a spus V. M. Molotov. Noi am spus că dacă ar fi înlăturat planul de creare a „comunităţii defensive europene“ aceasta ar înlesni, fără doar şi poate, încheierea Tratatului cu Austria.

Acest lucru este incontestabil. In al patrulea rînd, Eden a pretins că noi propunem desfiinţarea blocului nord atlantic. Eu nici n-am folosit măcar cuvintele blocul nord atlantic, a continuat V. M. Molotov. De unde i-a putut veni d-lui Eden ideea că Uniunea Sovietică ar declara: „Lepădaţi-vă de blocul Atlanticului de nord şi tratatul cu Austria va fi încheiat?“ Nu am spus şi nu propun nimic asemănător. Dl Eden a citit probabil prea mult anumite ziare engleze care au denaturat poziţia delegaţiei sovietice într-o serie de probleme şi atribuie Uniunii Sovietice născociri evidente.

Se afirmă că Uniunea Sovietică leagă problema încheierii tratatului cu Austria de problema blocului Atlanticului de nord. Noi n-am făcut legătură între aceste două probleme. Acestea sunt născociri ale anumitor ziare. Delegaţiei sovietice i se atribuie de asemenea că ar condiţiona propunerea în legătură cu tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa de lichidarea blocului Atlanticului de nord. Aceasta este însă o născocire. N-am spus acest lucru.

In încheiere, V. M. Molotov s-a ocupat de concluziile pe care le trage delegaţia sovietică din discuţiile care au avut loc.

Propunerile delegaţiei sovietice, a spus el, sînt modeste. Ele pornesc de la situaţia internaţională care s-a creat în Europa, de la faptul că încheierea tratatului de pace cu Germania a întîrziat şi astfel s-a agravat primejdia unui Anschluss. Delegaţia sovietică prezintă o singură completare şi un singur amendament la Tratatul cu Austria asupra căruia, în linii mari, s-a căzut de acord. Propunerea sovietică prevede pentru perioada premergătoare încheierii tratatului de pace cu Germania, menţinerea în Austria a unui număr oarecare de unităţi militare ale S.U.A., Angliei, Franţei şi Uniunii Sovietice, fără nici un fel de funcţii de ocupaţie. Acest lucru nu satisface pe deplin Austria. Sîntem de acord cu aceasta. In linii mari, însă, această propunere ţine seama de dorinţele poporului austriac şi guvernului austriac. Adoptarea acestei propuneri ar corespunde intereselor Austriei; refuzul de a o adopta nu poate fi decît în interesul unor state străine. Adoptarea propunerii sovietice ar rezolva problema Tratatului cu Austria şi noi l-am putea semna în cursul acestei săptămîni.

Propunerea sovietică referitoare la articolul 4 bis, a continuat V. M. Molotov, are o mare însemnătate. Punctul de vedere expus aici, potrivit căruia o Austrie neutralizată ar fi acceptabilă şi pentru Statele Unite ale Americii, arată, cred eu, că propunerea sovietică nu ar trebui să provoace obiecţiuni. Declaraţiile guvernului austriac apărute în presă şi declaraţia făcută la actuala conferinţă de domnul Figl, care a spus că Austria nu intenţionează să participe la vreo grupare, arată de asemenea că această propunere a Uniunii Sovietice nu ar trebui respinsă.

Referindu-se la declaraţia lui Figl care a arătat că nu este împuternicit să răspundă la propunerile sovietice referitoare la articolul 4 bis şi la articolul 33, V. M. Molotov a spus că s-ar putea aştepta pînă cînd Figl va primi într-un viitor apropiat aceste împuterniciri şi s-ar putea încheia discuţia la conferinţă într-un mod pozitiv, adică prin semnarea Tratatului cu Austria în condiţii acceptabile pentru toţi participanţii la conferinţă şi de comun acord şi cu guvernul Austriei.

După scurte intervenţii ale lui Dulles, Bidault, Eden şi Figl, care nu au spus nimic nou, V. M. Molotov, care prezida şedinţa, a propus ca discutarea problemei Tratatului de stat cu Austria să continue într-una din şedinţele viitoare. Această propunere nu a întîmpinat obiecţiuni. V. M. Molotov a declarat că şedinţele din dimineaţa şi din după-amiaza zilei de 15 februarie vor avea loc la reşedinţa Inaltului comisar al U.R.S.S. în Germania, iar următoarea şedinţă — cea de marţi — la sediul fostului Consiliu de control. Molotov a anunţat de asemenea că s-a căzut de acord ca conferinţa miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri să-şi încheie lucrările la 18 februarie. Cu aceasta, şedinţa a luat sfîrşit.

Şedinţa din 15 februarie

BERLIN 15 (Agerpres). —

In ziua de 15 februarie, miniştrii afacerilor externe ai U.R.S.S., Franţei, Marii Britanii şi Statelor Unite s-au întrunit în două şedinţe. Prima, care a avut loc dimineaţa a fost o şedinţă restrînsă în care s-au continuat discuţiile asupra primului punct depe ordinea de zi privitor la măsurile în vederea micşorării încordării în relaţiile internaţionale şi la convocarea unei conferinţe a celor cinci mari puteri.

In cadrul celei de a doua şedinţe, care a avut loc după amiază, au fost continuate discuţiile asupra celui de al doilea punct depe ordinea de zi privitor la problema germană.

Bidault, ministrul afacerilor externe al Franţei, a prezentat în intervenţia sa propuneri cu privire la problema securităţii colective. Referindu-se la tratatul de securitate propus de delegaţia sovietică Bidault a luat apărarea „pactelor regionale nelimitate la continente“, înţelegînd prin aceasta tocmai aşa numita „comunitate defensivă europeană“.

Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, care a luat apoi cuvîntul, s-a străduit să apere planul aşa numitelor „alegeri libere“ în Germania care, după cum a reeşit în chip evident, nu urmăreşte crearea unui stat german unit, democrat şi iubitor de pace.

Referindu-se la o declaraţie a lui Eden în legătură cu existenţa a două lagăre, V. M. Molotov, a arătat că această chestiune merită o atenţie deosebită. De fapt, a spus V. M. Molotov, a nega existenţa lagărelor este greu. Există un grup de state care au o orînduire social-economică nouă şi alte state care au rămas la vechea orînduire social-economică. Aceasta este situaţia în secolul 20. Nu există forţe care să întoarcă lucrurile la situaţia existentă în secolul 19. In ceea ce priveşte ţările răsăritene, eforturile paşnice ale acestora sînt cunoscute. Acordurile încheiate între statele răsăritene şi Uniunea Sovietică nu sînt îndreptate împotriva ţărilor paşnice. „Comunitatea defensivă europeană“ are ascuţişul îndreptat împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară.

In cadrul cuvîntării sale V. M. Molotov a subliniat importanţa propunerilor sovietice îndreptate spre asigurarea unei reale securităţi în Europa. V. M. Molotov a făcut precizări în legătură cu aplicarea practică a proectului sovietic.

In legătură cu unele obiecţii făcute de miniştri occidentali, V. M. Molotov a declarat că redactarea articolului 9 din proectul sovietic al tratatului de securitate, care priveşte calitatea Statelor Unite faţă de tratat poate fi modificată, sau acest articol poate fi complet suprimat. Delegaţia sovietică, a declarat V. M. Molotov acceptă discutarea oricărei propuneri în legătură cu această problemă.

Răspunzînd unei întrebări puse de G. Bidault, V. M. Molotov a precizat că proectul sovietic cu privire la asigurarea securităţii în Europa presupune că nu va mai fi creiată „comunitatea defensivă europeană“ dar nu se referă şi la organizaţia tratatului Atlanticului de Nord.

Luînd cuvîntul J. F. Dulles, secretarul departamentului de stat al S.U.A. a sprijinit propunerile lui Bidault.

Miniştrii afacerilor externe au căzut de acord ca în şedinţa de miercuri să reia discutarea problemei austriace în cazul cînd delegaţia austriacă va primi din partea guvernului său împuternicirile necesare. In caz contrar conferinţa miniştrilor afacerilor externe va continua dezbaterile asupra celui de al doilea punct depe ordinea de zi privitor la problema germană.

Intrevederea dintre V. M. Molotov şi J. F. Dulles

BERLIN 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 13 februarie, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a avut o întrevedere cu secretarul de stat al S.U.A., J. F. Dulles.

A avut loc un schimb de păreri asupra procedurii tratativelor în problema folosirii energiei atomice, în legătură cu discursul preşedintelui Eisenhower din 8 decembrie 1953 şi cu declaraţia Guvernului Sovietic din 21 decembrie 1953.

A. A Gromîko a primit o delegaţie de rectori ai universităţilor din R. D. Germană

BERLIN 15 (Agerpres). TASS transmite:

La 13 februarie, A. A. Gromîko, prim locţiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., a primit la ambasada U.R.S.S. din Berlin o delegaţie de rectori ai universităţilor din Republica Democrată Germană. Din delegaţie au făcut parte: dr. Neye, rectorul Universităţii „Humboldt“ din Berlin; dr. Mayer, rectorul Universităţii „Karl Marx“ din Leipzig; dr. Beyer, rectorul Universităţii din Greifswald; dr. Stern, rectorul Universităţii „Martin Luther“ din Hall-Wittenberg; dr. Haemal, rectorul Universităţii din Jena şi dr. Peschel, rectorul şcolii tehnice superioare din Dresda.

Vorbind în numele delegaţiei, dr. Neye, rectorul Universităţii „Humboldt“ din Berlin, a mulţumit delegaţiei sovietice, care apără la conferinţa dela Berlin interesele naţionale ale Germaniei şi securitatea popoarelor Europei.

Membrii delegaţiei au remis lui A. A. Gromîko rezoluţiile adoptate în cadrul numeroaselor adunări ale profesorilor şi studenţilor din şcolile superioare şi din facultăţile muncitoreşti-ţărăneşti din Republica Democrată Germană, în care sînt aprobate călduros propunerile în problema Germaniei prezentate de delegaţia sovietică la conferinţa dela Berlin.

O scrisoare a generalului Li San Cio către generalul Lacey

KAISUNG 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 14 februarie, generalul Li San Cio, principalul membru al părţii coreeano-chineze în Comisia militară de armistiţiu, a adresat o scrisoare generalului Lacey, principalul membru al părţii americane în comisie, în care califică drept „o nouă născocire“ afirmaţiile făcute de partea americană la 9 februarie, după care partea coreeano-chineză ar aduce în Coreea întăriri în material de război. Li San Cio aminteşte în scrisoarea sa că partea americană a acuzat partea coreeano-chineză că ar fi adus ca întăriri avioane de luptă pe aerodromul de la Iuju. Totuşi, în urma inspecţiei efectuate de o echipă mobilă a Comisiei neutre de supraveghere aceste acuzaţii s-au dovedit a fi neîntemeiate.

In continuare, generalul Li San Cio arată că partea americană este aceea care introduce în Coreea material de război de întărire încălcînd astfel acordul de armistiţiu. Comisia neutră de supraveghere a arătat în raportul ei privitor la supravegherea operaţiunilor de reaprovizionare că partea americană a introdus în mod ilegal în Coreea 106 mortiere de calibrul 4.2, precum şi un număr mai mare de avioane de luptă decît a retras din Coreea.

In încheiere, generalul Li San Cio cere părţii americane să înceteze expedierea în Coreea de sud a materialului de război de întărire destinat echipării armatei lisînmaniste.

TELEGRAME

Preşedintelui Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze tovarăşul MAO ŢZE-DUN

Pekin

Cu prilejul celei de a patra aniversări a semnării Tratatului sovieto-chinez de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală, vă rog tovarăşe preşedinte să primiţi felicitările mele cordiale.

Tratatul este baza de neclintit a colaborării multilaterale politice, economice şi culturale dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze.

Prietenia de nezdruncinat, care se întăreşte continuu, dintre Republica Populară Chineză şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, va fi şi de acum înainte un factor puternic pentru menţinerea păcii şi asigurarea securităţii popoarelor din toate ţările.

Urez marelui popor chinez, succese continue în dezvoltarea şi consolidarea regimului său democrat-popular.

G. M. MALENKOV

Preşedintelui Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste tovarăşul G. M. MALENKOV

Cu prilejul celei de a patra aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală dintre Republica Populară Chineză şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, vă rog tovarăşe preşedinte, să primiţi recunoştinţa mea din inimă şi calde felicitări.

Evenimentele din ultimii patru ani dovedesc tot mai clar că marea alianţă dintre Republica Populară Chineză şi Uniunea Sovietică este un reazim de nădejde al asigurării păcii şi securităţii în Extremul Orient şi în lumea întreagă. Ajutorul sincer şi dezinteresat acordat Chinei de către Guvernul şi poporul Uniunii Sovietice, are o însemnătate extrem de mare pentru grăbirea industrializării socialiste a Chinei şi pentru trecerea ei treptată la socialism, precum şi pentru creşterea forţelor lagărului păcii şi democraţiei în frunte cu Uniunea Sovietică.

Urez ca marea prietenie şi unitate dintre popoarele Republicii Populare Chineze şi Uniunii Sovietice să se dezvolte şi să se întărească necontenit.

MAO ŢZE-DUN

11 februarie 1954
Pekin

Premierului Consiliului Administrativ de Stat şi ministru al Afacerilor Externe al Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze - tovarăşul CIU EN-LAI

Pekin

In ziua celei de a patra aniversări a semnării Tratatului sovieto-chinez de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală vă trimit călduroase felicitări şi urări pentru întărirea continuă a marei prietenii şi colaborări dintre popoarele sovietic şi chinez în interesul păcii mondiale.

V. MOLOTOV

Primului vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, tovarăşul V. M. MOLOTOV

Cu prilejul celei de a patra aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală dintre Republica Populară Chineză şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, vă rog să primiţi felicitările mele cele mai cordiale.

Urez ca strînsa prietenie frăţească şi colaborarea multilaterală dintre cele două mari puteri ale noastre — Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză, să se întărească şi să se dezvolte continuu.

CIU EN-LAI

11 februarie 1954
Pekin

Consfătuirea fruntaşilor în agricultură din R. S. F. S. R.

MOSCOVA 15 (Agerpres). —

La 13 februarie au continuat lucrările consfătuirii fruntaşilor în agricultură din R.S.F.S.R., convocată de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi de Consiliul de Miniştri al R.S.F.S.R.

In dimineaţa zilei de 13 februarie, participanţii la consfătuire au discutat în cele 10 secţii probleme practice privind dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii.

In seara zilei de 13 februarie în marele Palat al Kremlinului au continuat dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Pavel Lobanov ministrul agriculturii al R.S.F.S.R. cu privire la sporirea producţiei la hectar a culturilor agricole şi a productivităţii creşterii animalelor.

In cadrul Consfătuirii au luat cuvîntul Alexandr Puzanov, preşedintele Consiliului de miniştri al R.S.F.S.R. precum şi Tatiana Dergunova, şefă de echipă în colhozul „Caganovici“ din regiunea Penza, academicianul Trofim Lîsenko, Maria Ganicikina, preşedinta colhozului „Stalin“ din R.A.S.S Mordvină, Ivan Mastakov, preşedintele colhozului „Puti Lenino“ din regiunea Kuibîşev Alexandr Papanov, preşedintele colhozului „Svoboda“ din regiunea Ivanovo şi alţii.

Consfătuirea îşi va continua lucrările în ziua de 15 februarie.

Răspundem la întrebările cititorilor

• Hotărîrile conferinţelor dela Yalta şi Potsdam • Ce a fost „Anschluss“-ul

La redacţia ziarului nostru s-au primit numeroase scrisori ale tinerilor cititori în care aceştia îşi exprimau dorinţa de a li se lămuri o serie de probleme de politică internaţională. Multe din aceste scrisori se refereau la probleme legate de dezbaterile conferinţei dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Răspundem prin materialul de mai jos la două din întrebările cititorilor noştri.

1. Care au fost hotărîrile Conferinţelor dela Yalta şi Potsdam? — întreabă tovarăşul Borobeică Mircea strungar la Uzinele 21 Decembrie.

Răspuns:

Conferinţa dela Yalta sau, după cum se mai numeşte, Conferinţa din Crimeea, a reunit pe şefii guvernelor S.U.A. Angliei şi U.R.S.S. Această conferinţă a avut loc înainte de capitularea Germaniei hitleriste, în februarie 1945 şi a avut un rol important în stabilirea politicii faţă de Germania în perioada de după cel de al doilea război mondial. La această conferinţă a fost astfel elaborat programul de lichidare a militarismului prusac şi de organizare a unei Germanii unite pe o bază paşnică şi democratică. In hotărîrile conferinţei se precizează categoric că scopul de neclintit este „distrugerea militarismului şi a nazismului german şi crearea garanţiei că niciodată Germania nu va mai fi în stare să violeze pacea lumii întregi“. Deasemeni, în hotărîrile acestei conferinţe, s-a subliniat că „scopul nostru (al S.U.A., Angliei şi U.R.S.S. N.R.) nu este să distrugem poporul german“.

La conferinţa dela Yalta s-a stabilit mecanismul funcţionării sistemului de control al celor patru puteri în Germania prin înfiinţarea unui Consiliu de Control. Conferinţa a mai adoptat hotărîri cu privire la frontierele de Răsărit ale Germaniei şi cu privire la reparaţiile datorate de Germania.

Concluziile la care a ajuns conferinţa dela Yalta, documentele pe care aceasta le-a elaborat, au fost pe deplin sprijinite de către Franţa şi de celelalte naţiuni unite.

Curînd după înfrîngerea Germaniei hitleriste a avut loc la Potsdam Conferinţa conducătorilor S.U.A., Marii Britanii şi U.R.S.S., la hotărîrile ei asociindu-se mai tîrziu şi Franţa. Lucrările conferinţei s-au desfăşurat între 17—25 iulie şi 28 iulie — 2 august 1945. La această conferinţă s-a reafirmat că „militarismul german şi nazismul vor fi dezrădăcinate şi aliaţii, de comun acord unii cu alţii acum şi pe viitor, vor lua şi alte măsuri necesare pentruca Germania să nu mai ameninţe niciodată pe vecinii săi sau menţinerea păcii în lumea întreagă“. La această conferinţă, Uniunea Sovietică şi-a afirmat dorinţa de a contribui la crearea unei Germanii unite, paşnice şi democratice, care să fie un factor de pace în Europa. Uniunea Sovietică a dovedit că, în atitudinea ei faţă de poporul german, se călăuzeşte după concepţia exprimată de Stalin că hitlerii vin şi se duc însă poporul german, statul german, rămîne.

Hotărîrile dela Yalta şi Potsdam, care n-au nimic comun cu tratatul ruşinos dela Versailles de după primul război mondial, au fost în conformitate cu dorinţa popoarelor iubitoare de pace de a asigura securitatea europeană, de a nu permite renaşterea forţelor agresive ale militarismului prusac. Aceste hotărîri au precizat necesitatea ca Germania să meargă pe drumul păcii pentru a feri popoarele de noi şi noi suferinţe. Indeplinirea consecventă a hotărîrilor luate de comun acord ar fi putut duce la reglementarea grabnică a problemei germane. Lucrurile s-au întîmplat însă altfel. Reacţiunea internaţională în frunte cu o serie de cercuri influente din S.U.A. a luat sub ocrotirea ei rămăşiţele hitleriste din Germania occidentală, transformînd zonele de ocupaţie ale puterilor apusene într-o bază pentru renaşterea hitlerismului. Dacă la început aceste manevre erau oarecum camuflate, în prezent ele sunt făţişe, ba chiar „legalizate“ de tratatele militariste dela Bonn şi Paris. Tratatul cu privire la crearea „comunităţii defensive europene“ nu este altceva decît un paravan menit să ascundă reînvierea maşinii de război hitleriste, oricît or încerca să dovedească contrariul apologeţii lui. Acest tratat nu numai că nu poate constitui o bază pentru unificarea Germaniei dar, dimpotrivă, adînceşte desmembrarea ei. Politica de scindare a Germaniei a împiedicat pînă acum ajungerea la un acord în problema germană.

Oamenii simpli din lumea întreagă dornici să împiedice repetarea suferinţelor pe care trecutele agresiuni prusace le-a produs, aşteaptă dela Conferinţa dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri reglementarea paşnică şi în spirit democratic a problemei germane. Răspunzînd reprezentanţilor occidentali care cereau să se renunţe la principiile elaborate dela Potsdam ca fiind învechite V. M. Molotov, a arătat în declaraţia sa din 26 ianuarie 1954, că „noi înţelegem, fireşte, că numeroase puncte înscrise în acordul dela Potsdam şi-au pierdut însemnătatea deoarece ele aveau un caracter vremelnic. Dar scopurile principale ale acordului dela Potsdam — sprijinirea Germaniei, sprijinirea poporului german de către statele noastre, dezvoltarea ei pe o cale democratică şi paşnică nu numai că nu şi-au pierdut însemnătatea; ele nu-şi pot pierde însemnătatea dacă năzuim cu adevărat ca Germania să se dezvolte pe un drum sănătos şi să intre însfîrşit în rîndurile marilor puteri din Europa alături de celelalte puteri europene iubitoare de pace, dacă dorim cu adevărat să fie asigurată securitatea europeană, adică securitatea atît a statelor mari cît şi a celor mici din Europa“.

Mergînd pe această linie înfăţişată de V. M. Molotov, delegaţia sovietică a prezentat propunerile sale referitoare la securitatea europeană care sînt în deplină concordanţă cu spiritul hotărîrilor dela Yalta şi Potsdam şi pot să asigure rezolvarea justă a problemei germane şi asigurarea păcii în Europa.

2. „Ce a fost „Anschluss“-ul? întreabă tovarăşul Profir Grigore, muncitor la fabrica de biciclete „Bucureşti“.

Răspuns:

In anul 1938 hitleriştii au cotropit Austria anexînd-o la Germania. Acest act mîrşav de agresiune a fost denumit „Anschluss“ ceeace în limba germană înseamnă „unire“. Invadarea Austriei a făcut parte din planul hitlerist de dezlănţuire a unui război de cotropire şi jaf. Precum se ştie după Austria au fost invadate alte ţări europene: Cehoslovacia, Polonia, Franţa, Belgia, Olanda, etc.

Ocupaţia hitleristă a adus poporului austriac suferinţe colosale. Acum, la atîţa ani după distrugerea militară a fascismului german, cercurile revanşarde dela Bonn flutură din nou ideia „anschluss“-ului. Adenauer şi cei care îl înconjoară se visează în postura de stăpîni ai unei Europe americanizate.

Vorbind pe pămîntul austriac, la Salzburg, Iacob Kaiser, ministru în guvernul dela Bonn, a afirmat că statul german trebue să cuprindă între graniţele sale şi Austria. Declaraţia aceasta nu este nici prima şi nici ultima de acest fel. Presa vestgermană abundă în asemenea îndemnuri cu privire la anexarea Austriei.

Dealtfel, se pare, că nu este vorba numai de simple declaraţii. In Austria apuseană, aflată sub controlul puterilor occidentale, au fost luate măsuri care arată că primejdia unui nou „Anschluss“ continuă să existe.

Poporul austriac speră însă că conferinţa dela Berlin, care discută problema austriacă, va împedica transformarea Austriei într-o anexă a Germaniei occidentale. Năzuinţele democratice ale poporului austriac găsesc un sprijin puternic şi consecvent în politica de pace şi colaborare internaţională pe care o desfăşoară cu consecvenţă Uniunea Sovietică ale cărei propuneri în problema austriacă sunt rezonabile şi pe deplin realizabile.

M. RAMURA

Intensificarea schimbului de mărfuri între U.R.S.S. şi R.D. Germană

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

In ultimul timp s-au desfăşurat la Moscova tratative între Ministerul Comerţului Exterior al U.R.S.S. şi delegaţia comercială a Republicii Democrate Germane cu privire la schimbul de mărfuri pe anul 1954.

La 13 februarie aceste tratative au fost încheiate cu succes prin semnarea unui protocol cu privire la livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. şi R. D. Germană pe anul 1954.

In cursul tratativelor, părţile şi-au reafirmat dorinţa de a lărgi pe toate căile relaţiile comerciale dintre cele două ţări.

In cadrul examinării problemelor privind comerţul s-a dat o mare atenţie faptului important că datorită hotărîrii Guvernului Sovietic cu privire la încetarea dela 1 ianuarie 1954 a perceperii reparaţiilor datorate de Germania, cu privire la trecerea fără plată în proprietatea R. D. Germane a întreprinderilor sovietice din Germania şi la reducerea cheltuielilor de ocupaţie, în Republica Democrată Germană se eliberează resurse de mărfuri pe care partea germană poate să le livreze în prezent pe cale comercială.

In 1954, volumul livrărilor reciproce de mărfuri va creşte considerabil faţă de anul trecut. In comparaţie cu anul 1950, cînd între U.R.S.S. şi R. D. Germană s-a încheiat pentru prima dată un acord comercial, schimbul de mărfuri din anul 1954 va fi aproape de trei ori mai mare.

Din partea sovietică, protocolul a fost semnat de I. D. Kabanov, ministrul Comerţului Exterior, din partea germană de K. Gregor ministrul Comerţului Exterior şi intergerman.

Conferinţă economică pe întreaga Germanie

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Recent a avut loc la Berlin o conferinţă economică pe întreaga Germanie la lucrările căreia au participat pe lângă reprezentanţi ai vieţii economice din R. D. Germană, 600 de reprezentanţi ai cercurilor industriale, comerciale, meşteşugăreşti şi de afaceri din Germania occidentală şi din Berlinul occidental.

La conferinţă s-a hotărît creearea unui comitet de sprijinire a comerţului intergerman. Preşedinţi ai comitetului au fost aleşi Otto Zwicker, din partea cercurilor de afaceri din Republica Federală Germană, şi Kurt Epperlein, din partea organizaţiilor comerciale din Republica Democrată Germană.

Conferinţa economică pe întreaga Germanie a adoptat în unanimitate o rezoluţie pe care a adresat-o miniştrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, Franţei, Marii Britanii şi S.U.A.

O delegaţie formată din Zwicker, proprietarul unei fabrici de pielărie din Stuttgart, Weber, proprietarul uneia din firmele Solingen, Epperlein, director adjunct al întreprinderilor „Dia-textil“, şi Schulze, director comercial al firmei „Deutsche Warenvertriebgesellschaft“, a vizitat la 12 februarie a.c. pe V. S. Semenov, Inaltul comisar al U.R.S.S. în Germania şi ambasador extraordinar şi plenipotenţiar, remiţîndu-i, din însărcinarea participanţilor la conferinţa economică pe întreaga Germanie, textul rezoluţiei pentru a fi înmânat ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov.

Declaraţia lui Naghib, preşedintele Egiptului

NEW YORK 13 (Agerpres). —

Ziarul „Chicago Tribune“ a publicat interviewul acordat corespondentului său, din Cairo de către preşedintele Egiptului, Naghib. Naghib a declarat că „cu cîteva luni în urmă, el a considerat că Statele Unite sînt prietene Egiptului, însă acum nu mai crede aceasta“. Naghib a declarat că şi opinia publică se îndepărtează tot mai mult de Statele Unite.

Inchiderea campionatelor de bob ale R.P.R.

Luni au luat sfîrşit la Poiana Stalin campionatele de bob ale R.P.R. In ultima zi s-au desfăşurat manşele a treia şi a patra din cadrul probei boburilor de 4 persoane. In manşa a treia, cel mai bun timp a fost realizat de echipajul Progresul Sinaia — 1'22'', iar în ultima manşă de Metalul I. C. Frimu Sinaia — 1'24''. Titlul de campion la boburile de 4 persoane a fost cîştigat de echipajul Progresul Sinaia (Paraschivescu conducător, Vasilescu, Panait şi Moldoveanu frînar). Pe locul doi s-a clasat Metalul I. C. Frimu Sinaia, urmat de echipajul secund Progresul Sinaia. Echipajul Voinţa care conducea după primele două manşe a fost descalificat în manşa III-a.

Performanţele înregistrate la campionatele de bob ale R.P.R. pe anul 1954 în probele de două persoane şi 4 persoane sunt de valoare mondială. (Agerpres)

Spectacole

MARŢI 16 FEBRUARIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Rusalca; **Naţional „I. L. Caragiale“** (Sala Comedia): Zori deasupra Moscovei; **Naţional „I. L. Caragiale“** (Sala Studio): Schimbul de onoare; **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Municipal:** Pădurea; **Studioul actorului de film „C. Nottara“:** Nepoţii Gornistului; **Armatei** (B-dul Magheru): Avarul; **Teatrul de Păpuşi:** Nastratin Hogea; **Ansamblul de estradă al Armatei:** Mi e dragă ţara mea; **Tineretului:** Inşir-te mărgărite; **Teatrul Evreesc de Stat:** Cismarul cel isteţ; **Ansamblul de Estradă:** Fără mănuşi; **Teatrul de Estradă al Sfatului Popular al Regiunii Bucureşti:** Daţi-i zor.

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel, Gh. Doja şi Timpuri Noi: Copilărie fericită, Meciul de fotbal R.P. Ungară—Anglia, Pisoiul neascultător; **Republica şi Bucureşti:** Fiica regimentului; **I. C. Frimu:** Apărătorii patriei; **Infrăţirea între popoare:** Sadco; **Maxim Gorchi:** In lumea albinelor, Claca, Pamirul, Inimă de voinic; **Lumina:** O afacere importantă; **C. David:** Tata în vacanţă; **Victoria:** Ruptura; **Al. Popov:** Misiunea secretă; **T. Vladimirescu:** Keto şi Kote; **8 Martie:** Vestitorul vremurilor noi; **Arta:** Zoia; **Popular:** Aventură la castel; **M. Eminescu:** Căpitan la 15 ani; **Mioriţa:** Brigada Cotovschi; **Moşilor:** Primul spectacol; **Donca Simo:** Luptătorii poporului, Cîntecul preeriei; **Cultural:** Africa, (seria II-a); **Vasile Roaită:** Prinţesa trufaşe; **Volga:** Comoara din insula păsărelelor; **Griviţa:** Prin India; **Al. Sahia:** Cu inima tînără; **Flacăra:** Nu-i pace sub măslini; **23 August:** Revizorul; **Ilie Pintilie:** Bătălia din golful Caliacra (Amiralul Uşacov seria I-a); **1 Mai:** Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşacov, seria II-a); **Libertăţii:** Alişer Navoi; **N. Bălcescu:** Cîntăreţul stepelor; **Rahova:** Calin vulturul; **Olga Bancic:** Aventurile lui Alioşa Ptiţîn; **8 Mai:** China primeşte Ansamblul R.P.R.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“ — Piaţa Scînteii.